

Podporujte Hlasatel
Máte zaplacené předplatné?

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 092670)

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. C

THURSDAY, JANUARY 9, 1992

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK, 9. LEDNA 1992, ČÍS. 93

Jsme opravdu jako oni? Další "debakl"?

MILAN ZELENÝ

V USA jsme již ztratili důvěru nejen v oblasti ekonomické, kde byly naše privatizační pseudoreformy prohlášeny za debakl (5. ledna na Ekonomické konferenci v New Orleansu), ale nyní i v oblasti politické a morální.

Americké New York Times se ve svém úvodníku **Nebezpečí "lustraci"** (ze 7. ledna 1992) pozastavuje nad nečekaně vulgárním znevážením všude tolik obdivovaného hesla "Nejsme jako oni." NYT uzavírá voláním po ztracené "řečnické elokvenci" Václava Havla, která je dnes: "... až bolestivě potřebná, aby bylo spravedlnosti učiněno zadost, aby nebyla spravedlnost zesměšněna inkvizicí. Co se dnes stane v Praze může ovlivnit co se zítra stane ve Varšavě, Budapešti a v Sodruzestvu."

Pokračování na str. 8

Libye stále ještě podporuje terorismus

John J. Metzler

Dlouhá paže libyjského terorismu roztrousila kusy bombardovaného Pan Amerického letadla po zimní krajině Skotska. Byl to let číslo 103. Něco méně než rok nato, podobné bombardování francouzského DC-10 nad Saharskou pouští vzbudilo dojem, že plukovník Qadafi se stále ještě zabývá terorem.

Společnost národů — Výbuch v letu francouzského DC-10 nad Chadem v září 1989 podivně připomínal bombardování Pan AM letu 103 o vánocích 1988. Jako v Lockerbie, důkazy ukazovaly na Tripolis, avšak francouzská vláda volila důkazy nezdůrazňovat — až do dneška.

Francouzská výzvědná služba zjistila, že bombardování letadla UTA DC-10, ve kterém bylo zabito 171 lidí, bylo skutečně dílem libyjských agentů se základnou v lidové republice Kongo, odkud letadlo původně odletělo.

Přesto že francouzská bezpečnostní služba měla spoustu důkazů o letu číslo 772, ministerstvo zahraničí i sám socialistický prezident Francois Mitterrand původně zastavil nátlak vůči Tripolisu.

Po válce v Zálivu se Spojené státy i Francie snažily být více "shovívavými" vůči režimu Qaddafiho. Podobně, ve snaze získat podporu Syrie pro jednání o míru na Středním východě, nezdůrazňovaly západní vlády roli Damašku v mezinárodním terorismu.

Pokračování na str. 2

Kongres: Zápas o zahraniční pomoc na obzoru

Spotlight

Úpadek, výsledky nezaměstnanosti, zmenšená hrozba Sovětského svazu, kongresní privilegia, břemeno daní Američanů — o všech těchto věcech se bude jednat, když se Kongres vrátí k svému zasedání v lednu.

A tyto věci by mohly dát hlavní hybnou sílu k uznání dlouhodobého cíle Lobby svobody (Liberty Lobby), stranické instituce na Kapitolu: zastavení zbytečných dotací, zahraniční pomoci, jež je dána zemím, které se všeobecně dívají na Spojené státy s naprostým pohrdáním.

Po desetiletí shovívavosti a života v obavách, nebo v kapsách zahraničních zájmů, Kongres se konečně blíže a tvrdě podívá na zahraniční rozpočet pomoci — podnětem nejenom částečně prezidenta Bushe, ale též špatně vypadající ekonomiky U.S.

Ale některá obzvláštní "vyjímečná" výpomoc byla již schválena pro několik zemí před prvním zasedáním stodruhého Kongresu před jeho odročením právě před svátkem Díkůvzdání, kdy však nedošlo k žádnému hlasování o mnohbilionové zahraniční pomoci, kterou internacionalisté chtějí utratit během nynějšího a nadcházejícího fiskálního roku.

Dále Kongres taktéž rozhodne o \$10 bilionové záruční izraelské půjčce, o které Izrael tvrdí, že jim Spojené státy dluží.

19. června schválili zástupci v parlamentu prozatímní zákon o \$25,4

Pokračování na str. 3

President Bush a jeho žena Barbara pálí kadidlo na Národním hřbitově v Seoulu při ceremonii za vojíny, padlé v Korejské válce.

Zločin a imunita

Brian Crozier

Jeden po druhém přicházeli na řečniště, aby veřejně odsoudili zločiny strany, která je tyranizovala po 40 let. Všichni byli odhodlaní, někteří zamušili, jiní vehementní. Bylo jich skoro 400, ze skupin jako Konfederace politických vězňů, Unie obětí komunismu, Unie oponentů komunismu, Dokumentační středisko hnutí pro občanskou svobodu.

Některá svědectví byla dojemná. Léta ve vězení nebo v pracovních táborech za opozici proti režimu; rodiny, připravené o domov, protože živitel rodiny byl odstraněn tajnou policií; rodiče, jejich dětem vyhrožovali, aby je donutili k přizpůsobení. Byly předneseny stížnosti na lehkovážné otravování životního prostředí, což způsobilo, že určité oblasti byly nebezpečné životu a zdraví.

Jeden delegát řekl, že prezident Václav Havel ztratil důvěru veřejnosti, když řekl: "Všichni jsme vinni." Ani Alexander Dubček nebyl ušetřen, ačkoliv je všeobecně ctěn na Západě kvůli Pražskému jaru r. 1968. Jeden řečník vzpomněl na to, jak Dubček, když byl prvním sekretářem strany v Bratislavě, ignoroval volání o pomoc, zatímco vraždy pokračovaly.

Bylo nás cizinců 61, z dvanácti zemí, včetně šikhského mystika v oranžovém hávu a turbanu, jehož sliby božského míru vzbudily mírně zmatený aplaus. Avšak tato příležitost byla daleko od pouhého terapeutického cvičení k zmírnění tlaku. Byl to akt politický, který mohl mít dalekosáhlé následky, nejenom v jiných bývalých komunistických zemích, ale i na Západě.

Pokračování na str. 3

Příklady táhnou

FRANTIŠEK RŮŽIČKA

Říká se, že o mrtvých se má hovořit jen v dobrém. A tak je mi líto, že tyto řádky vůbec píšu. Ale pro obhajobu svého svědomí podotýkám, že jsem je začal psát ještě dříve, než ono úmrtní oznámení bylo vydáno.

Je mi to líto, skutečně moc líto. Ale spíše pro podstatu celé věci. Ještě ani nedozněl prezidentův tolik očekávaný projev, ještě nebylo možné přechíst si odezvu na něj a z druhé strany se rozléhá znovu ozvěna o tom, že vlastně nikdo za nic nemůže.

Je tomu přesně dva roky, kdy poslední zvonění otráslu naší vnitrostátní politikou. Krátce po té, bylo několikrát konstatováno, že vlastně ani nikdo konkrétní za nic konkrétního nemůže. To oni — to komunistický systém. Čelní představitelé státu a strany nejednali v rozporu s tehdy platnými zákony. Pak se ozvala i celá členská základna: my ne — to oni — naši čelní představitelé, to oni zneužívali své postavení, svou pravomoc!

A dnes? Slovenský národ ústy svého premiéra formou díků vzdává hold muži, kterého za svůj nacionalismus nechal uvrhnout do vězení další velký muž, který dokázal odmítnout i velkému Iljičovi. V dalších letech pak jako normalizátor vedl svoji stranu a svůj národ k lepším zítřkům a k vítězství socialismu. V prosinci 1989 jej (jenom disident?) vypudili ve zlém z Pražského hradu. Hold za jeden zachráněný oltář se mi jeví jako neadekvátní, když jako hlava státu měl povinnost zachránit hodnoty oltářů dalších. Nezachránil.

A tak mám zase obavy — aby každý komunista zítra nepřišel s ukradnutou soškou Panny Marie, kterou údajně zachránil před komunistickou totalitou a zničením.

ZPRÁVY

■ NEW YORK, USA —

Bezpečnostní rada Společnosti národů, s plným souhlasem Spojených států odsoudila rozhodnutí Israele deportovat 12 palestinských aktivistů z okupovaných oblastí.

Resoluce, podporovaná všemi patnácti členy rady, by mohla

otevřít cestu pro pokračování v jednáních o míru na Středním východě.

Bezpečnostní rada v resoluci žádá Israel jako okupující moc, aby zajistil bezpečný a okamžitý návrat deportovaných Palestinců. Také znovu potvrzuje, že resoluce Čtvrté ženevské konvence o zacházení s civilisty se vztahuje na palestinská území okupovaná Israelem od války na Středním východě v r. 1967.

■ OSAKA, Japonsko —

Třebaže president Bush mluvil tvrdě o otevření japonského trhu, změkčil svou řeč o zaměstnání Američanů — "jobs, jobs, jobs" — v úterý, kdy začal svou obchodní návštěvu do Japonska.

Zdá se, že změna tónu je opatrně choreografovaná. A Bílý dům očekává, že po třech dnech debat se Bush vrátí domů s dostatečným počtem koncesí, aby jeho návštěva mohla být nazvána úspěšnou.

Ministerský předseda Miyazawa, který řekl v pondělí, že chce nabídnout pomocnou ruku příteli, nařídil své vládě, aby kupovala více amerického zboží, zvláště automobilů a součástek pro auta, aby se tak zredukoval přebytek jeho země v částce 41 bilionů dolarů v obchodě se Spojenými státy.

■ WASHINGTON, USA —

Dvouhodinové zatemnění paralyzovalo velkou část amerického hlavního města v pondělí večer; lidé zůstali "viset" ve zdvižích, a provoz na ulicích se zastavil během nejpil-

nější dopravy.

Byly zatemněny tři stanice podzemní dráhy, což umožnilo lidem svést se zdarma; turnikety se zastavily, ale vlaky běžely, podle zpráv oficiálů podzemní dráhy.

■ WASHINGTON, USA —
(Chicago Tribune) —

Administrace potravin a drog požádala v pondělí lékaře-chirurgy, aby přestali dávat ženám "breast implants" (vločky do prsů) ze silikonové želatiny; řekla, že "nemůže zajistit bezpečnost těchto prostředků", dokud neohodnotí nové informace o nich.

Akce administrace nebyla přímým zákazem těchto prostředků, jehož si někteří přáli, jsou vsazovány do prsů nějakých 150,000 žen ročně a jsou na trhu již přes 30 let. Ale zastaví to jejich používání,

dokud FDA (Food and Drug Administration) a panel poradců, který se má sejít během 45ti dnů, nebude moci prozkoumat nejnovější data.

■ NEW YORK, USA —

Právní zástupce Steven J. Romer, 55, který okradl své klienty možná víc než kterýkoliv americký právník, který byl kdy usvědčen z takového zločinu, byl v pondělí odsouzen na maximálně 22 a půl roku do vězení a bylo mu nařízeno, aby vrátil přes 7 milionů dolarů.

Krádeže činily přes \$7 milionů, od čtyř klientů včetně jedné osiřelé, která ztratila celé své dědictví v částce \$740,000 a obchodníka, který ztratil dva multimilionové trusty, jež založil pro své děti.

Libye stále ještě podporuje terorismus...

V červenci však podal respektovaný francouzský týdeník Le Point detailní důkazy bombardování UTA. Dokumentace dokázala mimo pochyby, že "moderní piráti" z Tripolisu byli silně zapleteni do tohoto neštěstí na poušti.

Důvěrné svazky dokumentů, jak francouzské tajné služby DSGE, tak také vojenské výzvědné služby Konga, uvedly dva libyjské "diplomaty" v Brazzaville jako hlavní viníky tragedie UTA.

Jiná věc je nalézt politickou ochotu v presidentském paláci postavit se tváří v tvář této skutečnosti. Až do poloviny října se francouzští oficiálové snažili přesvědčit Evropskou obec, aby zrušila sankce proti Libyi, které byly stanoveny kvůli tomu, že Tripolis podporuje terorismus.

Ironické je to, že pouhé tři dny před obžalobou v Paříži nabádal francouzský ministr zahraničí Roland Dumas státy, aby "obrátily stránku" o Libyi.

Jeden ze čtyř libyjských občanů, obžalovaných z bombardování UTA je švagr (brother-in-law) plukovníka Qadafiho.

Británie, Francie a Spojené státy navrhuji použití sankcí Společnosti národů proti Libyi, což je nákladné politické opatření, které by mělo pouze nepatrný účinek na Qadafiho.

Je problematické, měly-li by takové sankce vůbec nějaký výsledek. Podobně, provokativní nátlak na tohoto moderního piráta v Tripolisu by měl pravděpodobně účinek opačný, a mohl by zlepšit představu Libye mezi islamskými radikály.

Vlažná reakce Západu na mezinárodní terorismus pouze povzbuzuje pohrdání u lživých praktikantů. Přišel čas — třebaže opožděně — na chirurgickou vojenskou akci proti režimu plukovníka Qadafiho, aby Západ — a vskutku libyjský národ — byl zbaven tohoto teroristického tyрана. Těch skoro 500 opěti letu 103 a 772 si nezaslouží o nic méně.

"Důvěřuj Hospodinu celým srdcem na svoji rozumnost nespolehej. Poznavej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky."

Přísloví. 3:5-6.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS
in US Dollars
3 months \$ 45.00 \$26.00
6 months \$ 84.00 \$45.00
12 months \$150.00 \$78.00

Kongres: Zápas o zahraniční pomoc na obzoru...

bilionové dvouleté zahraniční výpomoci. Tento zákon výpomoci obsahuje \$12,4 bilionů pro fiskální rok 1992, a \$13 bilionů pro 1993. Jak bylo praktikou od doby ujednání v Camp David, Izrael a Egypt obdrží svá roční "oprávnění" z dobročinnosti amerických poplatníků. Tyto dvě země opět vyhrály částku \$10,7 bilionů, kterou si rozdělí mezi sebou.

Ale taktéž tyto dvě středovýchodní země obdrží "neoficiální" výpomoc, která není nic jiného, než vlastně úplatkem. Ku př. \$7 bilionový dluh Egypta Spojeným státům, byl prostě vymazán jako úplatek za kooperaci ve válce v Perském zálivu. A taktéž jako odměna za dobré chování během téže doby, Izrael obdrží stamiliony dolarů v ceně U.S. vojenských zbraní, o kterých se Pentagon rozhodl, že je již nepotřebuje. Izrael nezaplatí ani jeden dolar za tento tak liberální dar.

Pak zde máme tu věc záruční půjčky.

Prezident Bush obdržel velkou pozornost od novinářů, a ostrou kritiku izraelského lobby, když oznámil v září, že je proti kongresnímu schválení okamžité záruční půjčky Izraeli v částce \$10 bilionů na jeho stavebnictví, vnitřní potřeby a zaměstnání pro přicházející sovětské židovské imigranty. Reakce amerických občanů ukázala, že konečně Bush stál za principem, který se stal politicky populárním za jeho prezidentství. Ale Bush nyní zpívá jinou písničku. Jeho volání po podpoře amerických občanů a Kongresu, přineslo očekávanou masivní snahu izraelského lobby zničit jej v Kongresu, což bylo charakterizováno mnoha pozorovateli jako hlavní bod obratu obou stran v U.S.-Izraelském přátelství tradičního povolného U.S. postavení vůči Izraeli. Ale během nedávné schůzky s americkými židovskými vůdci, Bush vyjádřil své překvapení, že občané jej vzali za slovo — a tím došel k logickému konci: že všechna zahraniční pomoc by měla být skončena ve prospěch potřeby zde doma.

Bush se vyslovil s tímto komentářem při společném mítinku s 17ti židovskými vůdci v New Yorku, prvním takovém setkání od doby veřejného rozporu, který vznikl kvůli záručním půjčkám, o kterých Bush řekl, že pro ně pilně pracovalo tisíce lobyistů ve Washingtonu, zatímco on mluvil přímo k americkému lidu. De facto, mezi těmi, s kterými se poprvé při schůzce v New Yorku setkal, byli ti, kteří žádali členy Kongresu, aby nedbali na prezidenta a okamžitě schválili záruční půjčky.

Bush má nyní starosti, že demokraté využili jeho převážné podpory amerického lidu, pro jeho tvrdý postoj k potřebám Ameriky, že má přednost před Izraelem; chytře požádali o prodloužení dělnických podpor v nezaměstnanosti penězi, které by přišly z rozpočtu zahraniční výpomoci. A toto je jeden z prvních útoků plánovaných na zahraniční rozpočet, který není populární, a je pod stále se zvýšeným útokem s blížícími se volbami.

Bush potřebuje pomoc mocného izraelského lobby, aby zachránil program a udržel jej v nynějším stavu. Ale opět na druhé straně, nechut' občanů pro zahraniční pomoc posiluje ruku Bushe, když tato otázka přijde k hlasování v Kongresu, i když Bush tvrdí, že "proti tomu nic nemá." Bush rozhodně drží v rukou jistou záruku, která hraje určitou roli v úspěšném jednání o míru mezi Izraelem a arabskými sousedy, povede ke zcela možnému souhlasu Izraele s mírovou smlouvou.

Rabín Alexander Schindler, prezident Unie americké židovské kongregace oznámil, že prezident Bush požádal přítomné "aby rozhlásili zprávu" o potencionálním nebezpečí zákona zahraniční pomoci. Schindler řekl, "My jsme mu řekli, že jsme vždy byli pro zahraniční pomoc, a nejen kvůli Izraeli. Taktéž jsem mu řekl, že podporujeme Ameriku, která je zapletena ve světě, a zahraniční svazky nemohou být oddělené od vnitřních zájmů".

Obtíž je v tom, že velice málo lidí v této zemi stále ještě věří v "Ameriku, která je zapletená ve světě", nebo v moudrost "zahraničních závazků", obzvláště podle varování George Washingtona, který by byl proti tomu. Tato slova se stala "kódy" pro speciální zájmy, které se snaží zachránit proud U.S. peněz poplatníků do jejich zahraničních pokladen.

V době velice omezeného rozpočtu, upadající ekonomiky, nezaměstnanosti a rozpadu U.S. infrastruktury, je velice těžko obhajovat rozdávat peněz do zahraničí.

Mezitím izraelští lobyisté používali různých taktik, aby vyhráli hlasování v Kongresu pro jejich \$10 bilionovou záruční půjčku a brání se kritice. Samozřejmě odpověď je, vesele prohlašují, že Izrael vždy své půjčky splatí, a že to nebude stát americké poplatníky ani cent. Pravdou je, jak to často hlásil Spotlight, že zahraniční pomoc Izraeli je udržována na takové výši, v jaké Izrael může stále dodržovat splátky na dluhy, díky tzv. Cranstonovu dodatku, po jmenovaném senátoru Allanu Cranstonovi (D-Kal.), nynější ostudě Senátu, ochránci zkrachovaných S & L bank, který v brzkou odejde do penze.

Taktéž každých pár let jsou izraelské dluhy potichu vymazány díky neostražitým americkým poplatníkům.

Debata o zahraniční pomoci, která se bude odehrávat v Senátu, vezme na sebe novou vášnivost, když povstane nový Senátor Harris Wofford (D — Pa). Wofford vyhrál volby v Pensylvánii proti Richardu Thornburgovi, který byl Bushovým zsvěcencem, a ohromil "experty" svým vítězstvím. Jedna věc, o které Wofford stále mluvil ve své kampani byla, že připomínal voličům, kolik peněz jde na zahraniční pomoc, místo aby

Texas očekává další zátopy

Oběti zátop se plaví po dřívější cestě v Dayton Lake Estates v Texasu. Residenti na dolním konci blízké Trinity River dostali oznámení, že mohou očekávat další zátopy.

Zločin a imunita...

Byli jsme na Mezinárodní konferenci o komunistických zločinech, sponsorované Ústavem pro evropskou politiku a kulturu, jedním z celé řady malých myslitelů — "thinktanks" — doporučujících demokracii západního stylu a tržní hospodářství.

Politický "štulec" za touto konferencí byl dobře načasován, protože den před jejím začátkem schválilo Federální shromáždění Lustrační zákon, doslova "světlo vrhající zákon", který nařizoval důkladné prozkoumání politického pozadí těch, kteří zaujímali místa v ministerstvech, policii, ozbrojených silách, soudnictví a ve školách a universitách. Na začátek bylo sepsáno v ústředním registru dva tisíce jmen. Byla na cestě čistka a účelem konference bylo pomoci sponsorům rozhodnout, jak daleko by čistka měla jít.

Podle normálních měřítek to byla jasně událost, hodná zpravodajství, avšak fakt, že to systém federální televise nekryl, ačkoliv slíbil, že to udělá, zobrazuje problém. Vedoucí Státní televise Jiří Kantůrek byl vysokým členem partaje v době temna, které mělo končit "Sametovou revolucí" na Václavském náměstí v listopadu 1989; z čehož je snad dovoleno udělat závěr.

Několik delegátů chtělo velkou čistku všech žijících členů Strany v době sametové revoluce. Jejich argument byl, že Strana sama byla zločinnou organizací, a že její členství bylo dobrovolné. Všeobecně se však shodovali v tom, že by měli být specificky obžalováni jmenovaní vůdčové Strany, včetně hlav a sekčních šefů Služby Státní bezpečnosti, StB, rozpuštěné začátkem minulého roku.

1. února 1990. StB, dlouho hlavní nástroj sovětské zahraniční politiky, byla zrušena a její spojení s KGB bylo oficiálně přerušeno. Bylo utvořeno nové výzvědné rameno "zahraniční inteligence", ČSZ (Čsl. zahraniční služba), spolu s novou a zredukovanou službou vnitřní bezpečnosti, známou jako FBIS. Někteří účastníci konference pochybovali o tom, že byly úplně přerušeny či doslova "přeseknuty" všechny spoje s KGB.

Temná stránka euthanasie

Patrick J. Buchanan, From the Right, 22. listopadu 91

Ann Wickett Humphry, 49, byla moderní žena. Měla vše, co toto označení má v sobě. Hezká blondýna s modrými očima, dcera bostonského bankéře, dobrovolná pracovnice v Peace Corps, studentka Shakespearových her, která studovala na doktorát v anglické literatuře; autorka a spoluzakladatelka s manželem Derekem společnosti Hemlock — Hemlock Society, která byla pro "death-with-dignity" — důstojnou smrt.

Ke konci října Ann Wickett Humphrey spáchala sebevraždu.

Hořký konec

Garry Abrams z Los Angeles Times popisuje její smrt: 2. října odjela Ann z Windfall Farm, své dobytčí farmy (ranch) blízko Eugene, Oregon; zapřáhla svého oblíbeného arabského kleštěnce do traileru a jela 100 mil do horského městečka Sisters. Zatočila směrem k Three Creeks Meadows, jela tři míle po lesní cestě, zajela do lesa, seskočila, sundala s koně uzdu a pustila ho na svobodu. Pak si sedla, spolkla několik pilulek, a jak padalo listí, čekala na svou smrt. O šest dní později uviděli šerifovi mužové její blond vlasy v podzimním tlejícím listí.

Zní to jako krásná smrt. Ale nebyla krásná. Ann Wickett nechala na stroji psané sdělení, plné hořkosti a odporu. "Máš, co jsi chtěl", psala svému bývalému manželovi. "Od té doby, co zjistili, že mám rakovinu, udělal jsi vše možné, abys urychlil mou smrt... To, co jsi udělal — dezerce, opuštění a znepokojování umírající ženy — je tak nevyslovitelné, že nemohu popsat tu hrůzu..."

Opis sdělení byl zaslán Ritě Marker, která se stala její blízkou přítelkyní. "Rita", napsala ručně jako dodatek, "Derek... je vrah. Vím to, Jean skutečně zemřela udušením. Nemohla jsem to dříve říci, až teď; kdo by mi byl věřil? Udělej, jak uznáš za dobré, Ann"

Miss Marker je předsedkyní Anti-Euthanasia Task Force (Skupina, bojující proti Euthanasii — smrti z milosti). "Jean" byla první žena Dereka Humphreyho, předmět jeho knihy (bestseller) Jean's Way (napsané s pomocí Anny), ve které Humphrey popisuje šálek kávy, do něhož namíchal pilulky proti bolesti a přílišnou dávku drog, aby ukončil její život. Jean umírala na nevléčitelnou rakovinu.

Temná stránka hnutí

Smrt osamocené Anny Wickettové by měla vystavit na venek temnou stránku hnutí pojmenovaného jako právo zemřít — right to die — nežli toto hnutí dosáhne úspěchu schválením zákona, Iniciativy státu Washington 119, která neuspěla 5. listopadu. "Initiative 119" by byla dala Spojeným státům první zákon o euthanasii, který by dal lékařům právo usmrtit pacienta, jenž písemně požádal o smrt, a kterého lékaři diagnostovali, že má před sebou méně než šest měsíců života. Zákon by také byl dovolil, aby takoví nemocní spáchali sebevraždu s pomocí lékaře.

Protože Derek Humphry je hlavou Společnosti Hemlock, a protože je americkým vedoucím obhájcem sebevraždy pomocí lékaře, jehož příručka s návody, jak se usmrtit, Final Exit, je další best-seller, smrt jeho druhé ženy je více než osobní tragédií.

Britský žurnalista Cal McCrystal, který je oba znal, když byli před 15ti lety oddáni, potvrzuje většinu jejího sdělení.

"Měsíc po tom, co jsem ji viděl" v r. 1990", píše Mc Crystal, psala, že je zničená nad aférou svého manžela s ženou, která je o polovinu let mladší než on. "Chci, aby to bylo zapsáno", řekla mi, "že Derek se snaží mě zabít, a myslím, že o tom není žádné pochyby. Myslím, že Dereka role v smrti a umírání je spojena s částí jeho samého, která je poraněna a vskutku poněkud zlomyslná. Je pro něho důležité hrát roli v povzbuzování lidí k smrti, mohlo by se říci, že ji i postrkuje."

"Derek dělal vše, nač je možno pomyslet, psala Ann panu McCrystalovi," ve snaze sabotážovat jakékoliv a všechny pokusy o přežití... a teď ostentativně rozhlašuje veřejně, že má novou "mistress" a že pro ni koupil dům. Ví, že o tom uslyším, a zná vražedný účinek této zprávy. Jedním slovem: Je to člověk, který se snaží být milujícím a být oporou. Humphry zapírá, že svou první ženu polštářem udusil, zůstává hrdým na to, že jí pomohl spáchat sebevraždu; připouští, že se zúčastnil dvojí sebevraždy rodičů Anny. (Ann použila dědictví po nich k zakoupení Windfall Farm). V Hemlock Society ti, kteří znali Ann, potvrzují slova Humphryho, že jeho první žena byla duševně neustálená.

Lidé jako Bohové

Amerika vstoupila do doby, kdy křesťanství je již věcí minulosti. Mužové a ženy, kteří nevěří v Boha a nesmrtnost duše nechtějí již žít podle staré víry. Chtějí mít právo na potrat nevídaných dětí, vysvobodit nevléčitelné rodiče z mizerie, vzít si svůj vlastní život, když se oni, a nikdo jiný, rozhodnou, že je čas zemřít. Mají v úmyslu udělat se bohy svého osudu. Jestliže zákon odmítá dát jim takovou svobodu, jakou vyžadují, víc a více jich bude dělat to, co chtějí — jako Dr. Jack Kevorkian v Michiganu a Derek Humphry v Melocku — a ať se zákon pokusí je přistihnout a pohnat před soud!

Počet těch, kteří zavrhnou tradiční morálku jako něco, co má kořeny v pověře, je nesmírný. Před třiceti lety se vedla debata, zda ženě, která očekává halidomidní dítě, má být dovolen potrat. Takových, kteří zavrhnou tradiční morálku jako zakořeněnou pověru, je obrovský počet.

Gorbačov sesazen

František Sion, Vídeň

16. prosince 1991 přišla zpráva o rekvizici Kremlu. Presidium ruského parlamentu přijalo rozhodnutí, že majetek sovětského parlamentu přechází pod jurisdikci Ruska, které do 2 dnů vytvořilo likvidační komisi. Budovy chrání ruské orgány a dle dohody bude rudá vlajka se srpem a kladivem, dosud vlající nad Kremlem 31. prosince 1991 sejmuta a nahrazena tradiční vlajkou ruskou.

21. prosince 1991 se setkali presidenti 11 bývalých sovětských republik v Alma Atě, hlavním městě Kazachstanu a přijali rozhodnutí o tom, že Sovětský svaz již neexistuje a presidentský úřad se ruší, což bylo dosavadnímu prezidentu tohoto neexistujícího svazu Gorbačevovi sděleno. Toto společenství 11 nezávislých a svobodných států (Georgie jako jediná se tohoto jednání nezúčastnila a prožívá nyní občanskou válku) usneslo deklaraci, ve které se prohlašuje, že všech 11 republik má stejná práva, je jim zaručena absolutní nezávislost a neporušitelnost jejich hranic. Do konce prosince 1991 bude ustaveno na konferenci v Minsku jednotné vrchní velení branné moci. Diference byly v otázce atomových zbraní; Jelcin žádá, aby do 1. července 1992 byly soustředěny v ruské republice za účelem jejich zničení. Proti tomu hlasovali zástupci Kazachstánu. Všechny republiky, ve kterých jsou skladovány atomové zbraně se zavázaly, že budou dodržovat veškeré smlouvy uzavřené s USA. Na konferenci v Alma Atě se dohodlo, že Gorbačov bude uvědoměn o zániku sovětského svazu. Je však snaha, aby jeho odchod byl proveden slušnou a jím přijatelnou formou. Bylo navrženo jej finančně zajistit a umožnit mu spolupráci při řešení humanitních otázek. Gorbačov má nabídky na přednášky v USA a Německu. Tak tedy vypadá konec Gorbačova a nadvlády komunistických diktátorů.

Pro mladší generaci by bylo snad zajímavé se něco víc dozvědět o komunistické revoluci, jejich metodách, zločinech a obětech.

Před 73 roky byla provedena Říjnová revoluce, (byla vlastně provedena v listopadu) která byla připravována ve švýcarském exilu polomongolským šlechticem Leninem, vlastním jménem Uljanov. Ten se dal uplatit německým vedením, které mu vyplatilo milion marek ve zlatě, aby zradil ruský lid a jeho vládu. Dopravilo jej v uzavřeném vagoně do Ruska s příkazem podřývat akce ruské vlády, aby válka byla skončena. Toho se docílilo a byl uzavřen mír brest-litevský. Válka mezi Ruskem a Německem skončila. Komunističtí zrádci založili před 69 roky stát sovětů. S Leninem spolupracoval Trozky a Stalin, vlastním jménem Džugašvili, který otrávil nejen svoji manželku, ale i byl zodpovědný za 30 milionů obětí komunistické diktatury. Ruský spisovatel Alexander Solženicyn tato zvěrstva velmi podrobně popisuje v románu Gulag. Komunistické zločiny, za které nebyli postaveni před mezinárodní soud dosud žijící vedoucí, nebyly páčány jenom v sovětském svazu, ale i ve všech satelitních státech.

V Československu jim to umožnil Fierlinger, který spojil stranu sociálních demokratů s komunisty a tak umožnil jejich vítězství ve svobodných a demokratických volbách roku 1946. Docílili 36 % hlasů (a na Slovensku méně) a dostali se tak do vedení čsl. republiky. President Gottwald, těžký alkoholik, dosadil na vedoucí místa osvědčené komunisty a tragédie začala. Vlastenci a demokraté, Sokolové a jiní, putovali na léta do vězení a koncentračních táborů. Dr. Milada Horáková, byla odsouzena na smrt a popravena. Jan Masaryk byl zabit, nebo dohnán k sebevraždě. Jest nepochopitelné, že ještě dnes řada komunistických zločinců je na svobodě a požívá vysoké důchody. Jejich oběti dostávají životní minimum a právem se ptají, jak je možné, že soudruzi Bilak, Jakeš a jejich spoluviníci nebyli dosud postaveni před soud a tak jim byla dána možnost vysvětlit jejich chování.

Nikdo nechce pomstu, ale spravedlivost a poučení pro mladou generaci, aby se komunistické zločiny již nikdy neopakovaly.

Museia letět do Švédska. Ted' se provádí ve Spojených státech 1.5 milionu zákonných potratů ročně; a potrat je pro velkou část Ameriky platnou formou kontroly porodů.

Ale právě tak jako The Silent Screem (neslyšný výkřik) odtáhl záclonu, a tak ukázal skutečnost potratu — nenarozené dítě, které sebou trhne, jako když se chce odtáhnout od smrtící jehly — možná tragický konec Anny Wickett Humphry v oregonské divočině, osamocené, nám dá nahlédnout do toho, co se skrývá za těmi utěšujícími slovy "Důstojná smrt" — "Death with dignity".

HEART DISEASE.

We're Making a
Difference.

**American Heart
Association**

Dopis a prohlášení o vstupu Patricka J. Buchanana do politického boje o prezidentství

9. ledna 1992

Denní Hlasatel 5

Spojené národy) a Světová Banka, kde bychom jako Američané měli mít v první řadě na mysli Ameriku.

Jestliže nezačneme být pracovití zde a nerozřešíme nejdříve svou vlastní krizi, ztratíme svou zem. A jestliže naše vláda nemá odpovědi na naše problémy zde, jak jen může pan Bush myslet, že můžeme rozřešit světové problémy, rozdávat biliony, které nemáme režimům Třetího světa, které jsou méně kompetentní, než je náš? Okay, Pat, ale proč Vy? — je teď otázka.

No, pravdou je, že máme 60 dní k velkým newhampshirským primárkám a k našemu hnutí, velkému a dobrému hnutí amerického konzervatismu, který ani není zastoupen v politice 1992. Volba mezi Bushem a šesti liberálními Demokraty (dva účinkují jako mírní), není vůbec žádnou volbou. Nechat projít 1992 s bázlivostí, nebo opomenutím, by bylo zradou našeho hnutí, a vzdáním se věrnosti naší mladší generaci, volající po vůdcovství.

Nikdo jiný není ochoten jít kupředu, jen já jsem.

Moje průkazy? Po 30 let jsem byl hluboce zaujat a zaměstnán v žurnalizmu, v politice a v Bílém domě — v politickém životě naší země. Sloužil jsem pod třemi prezidenty, doprovázel jsem je k třem Sovětsko-U.S. summitům, a pomohl jsem psát prezidentské řeči od rozhodnutí pana Nixona poslat U.S. vojenské jednotky do Kambodže v 1970, k Reaganovu rozhodnutí zavést represálie proti Khadafiho Libyi. Žádný jiný Američan nestrávil sta a sta hodin debatami o velkých otázkách našeho dne na národní televizi.

Podílel jsem se na akcích a s vášní svého času; zabýval jsem se důvody a kontraverzemi mé éry, a dodržím přísliby, které Bush nedodržel.

Podívejte se na tuto administraci. Podívejte se na tento Bílý dům. Trpí nedostatkem idejí, zatímco Vy a já, jich máme plno. My jsme svěží a oni jsou unavení. Oni jsou věčejškem, my jsme zítřkem!

Pomůžete mi? Zbývá jen pár týdnů před New Hampshirem, a já nutně potřebuji Vaši pomoc — potřebuji ji teď! Předem děkuji za Vaše finanční oběti.

Váš přítel,
(podepsán) **Pat Buchanan**

Komentář:

Ve svých myšlenkách musím jít mnoho let zpět, vlastně tak daleko, kdy jsem ještě učil historii Ameriky v našich školách v ČSR. Kolik knih jsem jen o Americe četl! Kolik velkých slavných Američanů jsem obdivoval. Ovšem, jako mnozí z vás, milí přátelé, nikdy jsem nemyslel, že jednou Amerika bude mým domovem, a též domovem mé rodiny. Osud? Myslím, že ne. Byl to komunismus, který mne a moji rodinu přivedl před mnoha léty do USA. Já, jako mnoho jiných, jsem neměl na vybranou. Ovšem, musíme děkovat Bohu, že Amerika nám poskytla útulek, a mnoho z nás je dnes tam, kam jsme se dostali svou tvrdou prací a vírou v lepší budoucnost. Pro mne, milí přátelé, Pat Buchanan představuje Ameriku, v kterou jsem vždy věřil a v kterou stále doufám. Ale Pat Buchanan nám nyní říká velice smutnou pravdu. Amerika je na nesprávné cestě. Nevidíte poslední dobou žádný rozdíl mezi politickými stranami. Pan Bush strhl a strhává, co náš předešlý prezident Reagan postavil.

Nevěříte? Nejlepším příkladem jsou daně. Pamatuje si někdo z Vás na debaty mezi Bushem a Reaganem v 1980? Ano? Pan Bush tenkrát tvrdil, že Reagan chce snížit daně a jmenoval to ekonomikou "voodoo" (čarodějnickou). Pan Bush samozřejmě v 1980 primární volby prohrál a Reagan se stal prezidentem, a okamžitě snížil daně. A pamatujete si, jak Demokraté křičeli? Ovšem s politickou převahou v 1986 náš demokratický kongres začal zvyšovat daně a naše ekonomika pomalu, ale jistě šla dolů.

V roce 1989 pan Bush převzal Bílý dům a nyní můžeme vidět, kterou cestou jde. Cestou vyšších daní, cestou Demokratů, lépe řečeno — socialistů! Výsledek? Nedostatek peněz a velká nezaměstnanost. Přednost se dává cizincům, podniky jsou placené miliony dolarů naší vládou aby se stěhovaly do Portorika nebo do Mexika. Proč? Má to být ten náš Nový tád, podle kterého máme klesnout na úroveň těchto zemí? Je to úplným šílenstvím takto myslet! Zbavit americké dělníky práce a poslat ji jinam? To je, jako kdyby manžel přišel domů s výplatou a dal ji sousedovi a vykašlal se na svou rodinu. Je to zdravý rozum?

The first hotel in America was the Union Hotel, built in Saratoga, New York in 1802 by Gideon Putnam.

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

ZLEVNĚNÉ ZIMNÍ LETY:

- DO PRAHY \$695.00
- DO FRANKFURTU \$570.00
- DO MNICHOVA \$602.00
- DO VÍDNĚ \$650.00
- PŘijímáme již rezervace na přímé lety Čs. aerolinií
Chicago—Praha—Bratislava, které budou zahájeny 4. května 1992
- Lety zahájené od 4. května do 17. června jsou za speciální cenu 599.00 dol.
Po 17. červnu za 666.00 dol.
- Pro zimní dovolenou máme mimofádně levné zájezdy na Havajské ostrovy,
do Mexika, na Jamajku a Floridu
- Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy
- PRONAJMUTÍ AUT V EVROPĚ ZA NAŠE LEVNÉ CENY
- NÁVŠTĚVY Z ČESKOSLOVENSKA VYŘÍZUJEME RYCHLE ZA VÝHODNÉ CENY

Zavolejte nebo napište o podrobné informace

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — FAX 708-749-1350

Jára Kohout

Tentokrát mám vánoce a Nový rok na dvou místech. Jsem vlastně oboživelník. Chvilku jsem tam a za chvilku né. Za ty dva roky jsem už byl sedmkrát v ČSFR a poletím tam 6. ledna 1992. Tam patřím a tam se mě líbí. Často se objevuji na československé televizi a můj hlas je slyšen z radia. Na ulicích mě lidi potkávají (říkám jim potkání) a oni se se mnou baví o poměrech. Poznávají mě i mladí, protože se v televizi pouští mé staré filmy, protože za bolševiků jsem byl kvůli Radiu Free Europe pokládán pro své satyrické programy, za zrádce. V podzemní dráze mě vždy někdo pustí sednout. V Americe nikdy! Když jsem v Praze, velmi často u knihkupců se pořádají gramiády a musím podpisovat své knížky. Zatím stále rozšířena byla "Hop sem, hop tam" a nyní nové vydání má mnoho nových obrázků. Brzy vyjde v Orbisu nová kniha o sametové revoluci s názvem "Bouračka". Je to pokračování mého divadelního živočišopisu s mnoha obrázkama. Při tom stále píšu články do krajan-ských novin. Což dělám už 43 roků. No pro mě je to samá radost na stará kolena. Jsem nevýslovně šťasten, že jsem se dožil velké změny. Lidi se mě ptají: "Jak jste to dokázal?" Říkám jim: "Já se dožil, protože v mládí se mě dostal do žil duch sportovní, sokolský a herecký. Jen jsem někdy smutný z toho, že se nedožili moji kamarádi jako Ferenc, Burián, Voskovec a Werich atd. Zůstal jsem sám. Jsem svědkem téměř devadesátiletým. Ale to neva! Hlavně, že mě to ještě skáče."

Ted' často měním residenci a jídlo mě chutná, že v Praze toho ve mně zmizí putna. Hlavně když jsou to švestkové knedlíčky. Nýčkonc myslím na to, že by mě ted' měl obveselovat svět tak, jako jsem ho sedmdesát let obveseloval já. Objímám v duchu své milé obecnstvo. V této době vánoční je objímám se slzou v oku. A tak končím a přeji Vám hodně dobré zdraví. Ještě se mě netřesou ruce. Ještě se můžu podepsat bez nápo- vědy. Co mohu víc chtít i herecký doktorát jsem od herců vloni dostal. Jsem doktor Humoris Causa. A taky jsem už mluvil s naším panem prezidentem.

Všechno se udrolí! Přes to mě skauti říkali: "Bud' připraven Kohoute!"

Keeping your weight at a moderate level may scale down your risk of heart attack. So maintain a healthy diet and lighten up on your heart.

American Heart Association

ALOIS JIRÁSEK

NA DVOŘE VÉVODSKÉM

Pokračování z min. čísla

HISTORICKÝ OBRAZ

„Rád tak slyším,“ a usedl do fotelu.
„Slyšte, můj milý. Co vám nyní povím, tomu se podíváte. Týká se to vašich záležitostí.“
Mluvila laskavým, sladkým hlasem, jaký manžel její málokdy slyšel.
„Chci vás prosit a zároveň vám radit.“
„Aj, to mne překvapuje.“
„Jste delší čas již bez sekretáře. Víím o hodném, mladém muži, který k úřadu tomu jest způsobilý a s nímž byste jistě byl spokojen. Je snaživý a prosím za něj.“
„Lituji, má drahá,“ odpověděl laskavě vévoda. „To místo jest již zadáno, příslibeno.“
„Máte již někoho? Dal jste své slovo?“
„Napolo jen jsem slíbil, ale nelze odepřít.“
„Kdo vám jej navrhl?“
„Profesor Pelcl v Praze.“
„Ah, toť hodlám zvítěziti. Má prosba snad u vás více zmůže, než odporučením učeného profesora. Vidíte?“ a usmívala se vábně.
„Kdo se těší vaší protekci?“
„Prosím za našeho tenora Arnoldiho.“
„Ah —“
Vévoda se na okamžik zamyslel. Když oči svých pozvedl, viděl usmívající se tvář laskavé manželky.
„Jsem na rozcestí, má milá, a rád bych vaši tak horlivé přimluvy vyhověl. Než nedostane-li Arnoldi tento úřad, mohu jej jinak opatřiti.“
Tvář vévodkyně se zachmuřila a hlas její se změnil.
„Snadno byste mohl i onoho jinak zaopatřit.“
Vtom do budoáru vstoupila guvernanta, za ruku vedouc bohatě přístrojené asi šestileté děvčátko. Vyseknuvši poklonu, políbilo matce ruku a ostýchavě obracelo se k vévodovi. Ale ten již povstal a odvrátil se. Tvář jeho, prve vlídná a laskavá, nyní se zachmuřila. Prudce pokynul rukou.
Guvernanta, domnívající se, že ji velí, bázlivě odešla. Sličné, milé děvčátko přitulilo se k matce, ustrašeně hledíc na vévodu, jenž hleděl do oken.
I vévodkyně se všecka změnila.
Na okamžik nastalo ticho.
„Co se stalo?“ ptala se vévodkyně, prudkostí manželovou nemile překvapena,
„Obě měly jiti!“ pravil vévoda, obrátiv se.
„I Dory? Co zavinila?!“ Povstala s pohovky.
„Madame, nikdy neuznám toto dítě za své. Pochopíte, že přítomnost jeho —“
„Pane!“ zvolala vévodkyně v náhlém popuzení. „Vy jste nespravedliv, bez citu.“
Vévoda přecházel budoárem. Byl rozčilen. Pak zastaviv se, zdánlivě klidným hlasem pravil:
„Má drahá, přítomnost moje vás pobuřuje. Půjdu, ale rozvažte, kdo všechno je příčinou.“
Na dítě se ani neohlédnuv, vyšel z budoáru.
Vévodkyně sklesnuvši na pohovku, prudce zazvonila.
„Mama!“ ozvalo se vedle tichým, bázlivým hlasem.
„Ty pláčeš? Co je ti? Jaký to nezpůsob!“ a vstoupivší guvernanta kynula, aby děvčátko odvedla. Majíc očka slzami zalitá odcházela mladá princezna. Prve zalekla se před rozhněvaným „otcem“, nyní také matka tak přísná. Guvernanta se v duchu ptala, co se asi přihodilo. Prve on tak rozhněvaně jí poručil, aby odešla, nyní vévodkyně všecka rozčilená, hněvivá. —
Vévoda ještě přecházel ve svém pokoji. Pak, jakoby unaven a přemožen, sklesl do fotelu a opřel čelo v dlaň.
Miloval vévodkyni. Pokročil již ve věku, když si bral mladou, sličnou hraběnku za manželku; zamiloval si ji s vřelostí mladého srdce. Anna Karolina von Medem vdávala se za vznešeného, velmožného pána, ale nemilovala ho. Stala se vévodkyní.
Vévoda Petr těšil se na syna. Ale, ač zklamán v naději, byl vždycky něžným k své manželce, nikdy ani slovem toho se nedotkl, ač v hlubinách duše své se rmoutil, že kmen jeho vyhyne a jméno zajde.
To působilo velice na jeho ducha. Dvě manželky mu zemřely a třetí nedala mu vytouženého dědice.
Nedbal tak již o statky své a ohromné bohatství. Nadto mu mysl velice ztrpčena skutkem jeho manželky. Nemilujíc vévodu, hledala sobě jinde lásky. Anna Karolina

povila čtvrtou dcerušku, ono děvčátko, jehož přítomnost v budoáru vévodu tak rozčílila. Trpěl je na svém dvoře, ale přítomnosti jeho snést nemohl. Nevěrnost manželčina hluboce se ho dotkla, však přece po čase odpustil. Od oné osudné chvíle vše se změnilo. Byl chladnějším k vévodkyni, a málokdy jim teplý paprsek citu zasvitl. Nicméně nastávaly vévodovi okamžiky, kdy stín minulosti mizel, kdy na všechn chlad zapomínal, kdy ztoulil po úsměvu a laskavém pohledu své manželky, kdy se dal jejím sladkým slovem zas upoutat.

I nyní ho rozkvašení pónenáhlu přešlo a chladněji rozvažoval o minulém výstupu.

Byla tak neobyčejně laskava. Proč? Prosila za Arnoldiho. Proč? Odpustil jí, dávno už, a chtěl na onen poklesek zapomenout. Ale to dítě jej připomenulo, dítě, jež má nésti jeho jméno! Ó toho děcka! Jako černý stín vždycky mezi ně padne a zaplaší každý světlejší paprsek. Blažila jej prve její laskavost a úsměv, zapomínal, ale to děvče jej upamatovalo, že je snad lživý. Prosila za mladého, krásného muže, jakým byl i otec toho děvčete!

Snad klamně se tak domýšlí —

Komorník vstoupil a ohlašoval Hlasivce z Prahy.

Vévoda probral se ze svého dumání.

„Koho jsi jmenoval?“

Komorník opakoval jméno.

„Ah, ať vejde!“ Vévoda Petr sklonil opět hlavu.

„Uchrání mne ten mladík,“ pomyslel. „Dobře, že je tu; zabráni slabotě, které bych se snad dopustil.“

Hlasivec vstoupil.

„Čeho si přejete?“

„Vaše Výsosti,“ promluvil zvučným hlasem svým Antonín, ale nedomluvil. Pohled vévodův naň neobyčejně působil. Byl tak překvapen, že na první okamžik se zamlčel. Než ihned se vzpamatoval.

„Vaše Výsost račiž milostivě prominouti, včera —“

„Ah, včera,“ pravil vévoda usmívaje se, „včera byl jsem doktorem a dnes jsem vévodou. Budtež mně vítán, národní pěvče! Není třeba šířit slov. Včera již jste se mi představil. Posílá vás profesor Pelcl. Uhodl jsem dobře?“

„Ano, Výsosti.“

„Tož dobře; svou záležitost jste odbyl. Nemáte nic jiného?“

Hlasivec tomu nerozuměl. Co myslí?! Záležitost odbyl, ale jak a co jiného?

„Aj, brzo zapomínáte, vy obhájče lidu! Což o té ženě, kterou jste včera podaroval a jí pomoc příslibil, o té již nevíte?“

„Výsosti, ráčíte vědět? Ó nezapomněl jsem. Nemám práva, nic mne neosměluje, abych Vaši Výsost prositi se odvážil, ale doufám —“

„Dobře tak. Již vyřízeno. Připomenul jste mně a rozkážu ihned. Navečer do stromořadí jíti nemusíte,“ pravil, usmívaje se, „tou dobou bude ten sedlák již doma. Váš první krok k nám byl dobrodiní.“

„Děkuji Vaši Výsosti za ubohé ty lidi. A smím-li doufat, že cesta má také pro mne byla šťastnou?“

„Odporučil vás profesor Pelcl, kterého si velice vážím.“

Zamlčel se. Vzpomněl na slova vévodkyně, ale hned dodal:

„Zítřka více. Vše ostatní uslyšíte a potřebné obdržíte. Jste sekretářem Kujona z Kurlandu!“ a usmál se jako včera na Kramolně. „Budeme často pospolu a času bude dost, abychom pokračovali ve včerejší rozprávce. Budte vždy tak upřímný, jako jste byl včera. Je mi potřeba člověka, kterému bych mohl důvěřovat. Dnes prozatím připojte se k mému průvodu. Strojíme hostinu.“

Hlasivec odcházel. Srdce mu radostí hlasitě zabuchalo. Vévoda jej však ještě jednou zastavil, žádaje, aby napsal vrchnímu, že Voborník má ihned být z vězení propuštěn a všechn dluh jeho vymazán. Kuronský, přelétnuv zrakem napsané řádky, naškrtil své jméno, a Hlasivec, poručiv se vévodské milosti, odešel.

V předsíni odevzdal lístek komorníkovi.

„Toto mé první ohlášení bude vrchnímu asi málo příjemné,“ pomyslel Antonín a spěchal se schodů ke svému bytu, aby se na hostinu připravil, uvažuje, jak se vévoda dověděl o tom, co on včera té nebohé ženě slíbil. Nevěděl, že když se vévoda vracel z Kramolny, potkal v stromořadí ženu Voborníkovu, kterouž, jak v obyčejí měl, zastavil a oslovil. Pro štěstí byl sluha vévodův Čech, jenž vše, co žena upřímně pověděla, věrně přetlumočil svému pánu.

HOSTINA

Bylo okolo poledne.

Direktor Vrána netrpělivě přecházel po svém pokoji.

Chvilkami se zastavoval, hledě na hodinky a dveře do vedlejšího pokoje vedoucí. Nemohl se dočkat, až mu

Pokračování na str. 7

dámy, tam se strojící, řeknou, že volno; nemohl se dočkat — ani sám nevěděl, proč tak pospíchá, proč by je rád už viděl. Vlastně myslel jen na jednu, na tu, která nyní zhusta na myslí mu tanula.

Až dosud byl spokojen a šťasten. Po dnech mnohého zaviněného strádání stal se velitelem a všeho měl hojnost. Nyní, co Scheibová s tím sličným děvčetem přišla, nebyl už tak spokojen a napadlo ho, že by radostnější svůj věk mohl trávit. A překážky nebylo.

Chudé děvče z daleké přízně —

A Scheibová? Snad by, bojíc se o vládu v domě, mohla překážet; ale i ona svolí, musí svoliti! —

Vedle zaklepano.

Vkročil do druhého pokoje. Překvapen stanul u dveří.

Před ním, uprostřed pokoje, ruku opírajíc o fotel, stála Eliška. Za ní paní Scheibová.

„Ah, krásná!“ zvolal direktor, a jeho blyštící se oči vpíjely se téměř ve svěží, kyprou postavu mladé dívky, jejíž sličnost dobře volený šat zvyšoval.

„Aj, však vy jste se také nastrojil!“ ozvala se, paní Scheibová zvláštním, skoro ironickým přízvukem. Zamrzelo jí, že bratranec ani nejmenší pozornosti jí nevěnoval, že ani slůvkem o tom se nezmínil, jak i ona jest vystrojena.

„Je už čas?“

„Hned bude hodina a můžete tedy jít,“ odušil vrchní.

Eliška tajně povzdychla. Měla dnes po prvé veřejně vystoupit, a to u přítomnosti vévodského dvoru. Strachovala se toho. Jak se k odchodu strojili, zaklepano na dveře direktorova pokoje.

Vstoupil Haťárek.

Vrána kynul mu přísně, aby odešel.

„Prosím pokorně, je to od pana vévody a mám ihned —“

Vrchní vzav lístek, přečetl jej. Hrozně se na to zamračil, obočí jeho několikrát po sobě zacukalo, a čelo jedna vráska.

„Kdo ti to odevzdal?“

„Prosím, lokaj.“

„Kdo to psal?“

„Prosím, nevím jistě, ale byl to asi ten pán, co před chvílí měl audienci u pana vévody.“

„Kdo to byl?“

„Povídali, že to nový pan sekretář.“

„Jakže?“

„Nový pan sekretář.“

Vrchní stiskl své tenké rty. Po chvílce pravil hněvivě: „Jdi do šatlavy a pusť toho Voborníka.“

Haťárek vyvalil udivením oči.

„Slyšíš?“ spustil vrchní, a dráb zaleknut a pln udivení se otočil.

„Stůj! Pojede už vévoda?“

„Hned asi, kočár již čeká,“ a pozdraviv odešel.

Byl skoro ve vidění jako jeho pán. Jen lístek napsali a jak musil poslechnout! Co se jen stalo, kdo Voborníkovi vymohl svobodu?

Podobnými otázkami zabýval se i vrchní.

Jasnost zmizela mu s tváře. Zato zaradovala se v duchu Eliška, kterou muka ubohé ženy včera tak dojala.

„Tedy nový sekretář,“ pravil vrchní k paní Scheibové.

„Pěkně začíná! Kdož jiný se za toho cháma přimluvil u vévody? Ale jak jej znal, jak o něm věděl? Rušit kázeň a pořádek — uvidíme,“ usmál se jizlivě.

„To asi bude ten pan sekretář také u hostiny,“ mnila Scheibová.

„Uvidíme, uvidíme!“ opakoval vrchní.

Vévoda byl již na odjezd připraven.

Vstoupil komorník a oznamoval, že paní vévodkyně se omlouvá. Ochuravěla prý náhle a nelze jí tedy, aby se hostiny účastnila.

„Dobře,“ řekl zkrátka vévoda a sestoupil dolů ke kočáru. Sluhové v bohaté livreji vhoupli se vzadu na stupátko a povoz zvolna jel nádvořím k jízdárně. Za vévodským kočárem jelo jich ještě pět, v nichž princezny se svými dámami a několik pánů z průvodu vévodova seděli.

Velmi prostranná jízdárna pocházela z dob knížete Piccolominiho. Jakmile vévoda Petr panství své na Náchodě nastoupil, opravena a obnovena, jakož i celý starožitný zámek.

Dnes skvěla se novou ozdobou.

Nad vchodem, sloupy z čerstvé zelení ozdobeným, pod lesknoucím se erbem, vztyčeny byly četné práporce barvy zemské a vévodské. Stěny uvnitř ověšeny koberci a květinovými věnci, v určitých vzdálenostech od sebe skvěly se pěkně urovnané skupiny zbraně a zbroje rytířské. V rozlehlé místnosti, jemným, žlutým pískem posypané, stály těsně vedle sebe četné stoly a veliká všech tabule pokryta byla ubrusy jako sníh bílými. V čele jízdárny vypínal se výstupek, k němuž vedlo několik

širokých schodů. Od vchodu až k výstupku položeny byly hebké koberce, pokrývající nejen pískovou půdu, ale i schody a všecken výstupek, na němž stálo několik křesel drahou látkou potažených.

Toho času, kdy vévoda s dcerami a družinou k jízdárně se blížil, panoval tu již čilý ruch. U veliké tabule shora dotčené sedělo na sto šedesát osob, chudě, ale čistě ošacených. Byli to hosté vévody Petra Kuronského. Tito chudí pocházeli z města i z okolí. Kdykoli vévoda v létě na Náchodě meškal, vždy podobnou hostinu vystrojil chudým.

Před vchodem jízdárny čekal vrchní Vrána v čele zámeckého úřednictva, po levé pak paní Scheibová s manželkami a dcerami úředníků. Vpředu, vedle své tety stála Eliška. Kočáry dojely.

Vrchní, hluboce se kloně, chtěl několik slov promluvit na uvítanou, ale vévoda, jenž prve ve voze byl zamýšlen a zamračen, vyjasniv nyní tvář, vlídně kynul rukou a bral se dále. Za ním jeho komonstvo a úřednictvo.

Vtom Eliška slabě vykřikla. Její udivená teta se chvatně ptala, co se stalo.

„Už je dobře, tetičko,“ odvětila neč upírajíc své oči tam, kde opodál vchodu spatřila Hlasivce.

Ale i on zhlédl Elišku. Byl by zůstal, ale fanfára vítající vévodu připamatovala jej, aby vstoupil do sálu.

Eliška neřekla, co ji tak vzrušilo, paní Scheibová však dobře stihla, kam se upíral její radostným překvapením zjasněný pohled, a zhlédla zároveň, že i Hlasivec se po Elišce ohlédl. Vyptávat se však už nemohla, neboť vstoupily do jídelny.

Na konci jídelny v koutě stála tribuna zelení a věnci ozdobená, na níž hudebníci z vévodského orchestru se umístili. Hudba vesele zazvučela.

Nastal neobyčejný ruch.

Z přilehlé místnosti vyšli služebníci v bohatých livrech, nesoucí mísy plné kouřící se polévky, a stavěli je na stůl. Paní a dcery poblíže stojící na talíře nalávaly a posluhovaly, v čem bylo třeba.

Hosté, kteří až dosud téměř mlčky seděli, začali rozvazovat. Brzo zvučel prostornou jídelnou šumot mnohonásobného hovoru.

Vévoda Petr, sedě v ozdobeném křesle, na živý ten obraz hleděl vlídně se usmívaje. V tu chvíli zapomněl na všechno. Byl přítelem chudiny.

Dcery vévodské bavila hostina jako nějaké divadlo. Jen jedna z nich všecku pozornost hlučnému shromáždění nevěnovala. Johanka zhusta po očku podívala se v onu stranu, kde za úředníky bylo vidět sličnou hlavu Arnoldiho.

Kdykoliv tam pohlédla, zpozorovala, že jeho oči nek tabuli, ale k ní jsou upřeny. A ten pohled jeho! Nevšimla si, že nejen k ní, ale ještě jinam ten italský zpěvák pohlížel.

Zcela jiný byl pohled ten, kterýž upíral na nového sekretáře Hlasivce.

Rozneslo se záhy mezi přítomným úřednictvem, že vévoda náhle, aniž o tom kdo věděl neb tušil, zvolil si nového tajemníka, a oči všechněch z počátku na něj více patřily než na hosti a shromáždění. Hlasivec stál na stupni opodál vévody a bedlivě všiml si hostiny.

Z počátku vlastně neviděl a nevšiml si ničeho. Před jeho zrakem kmitaly se cizí, četné postavy, slyšel šum a hudbu, ale mysl jeho dosud jediné byla zajata oním shledáním. Viděl Elišku. Pokračování v úterý

Český národní hřbitov v Chicagu

již přes 100 let dobře slouží potřebám československé krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí.

Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASA RYKOVA MAUZOLEA s křídly dr. Ed. Beneše a gen. M. R. Štefánika.

Obstaráme letní i zimní zdobené hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Tel. 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
CHICAGO, IL. 60630

Poslouchejte náš rádiový program každou neděli
v 9 hodin ráno na WCEV 1450

Komu dovolíme rozhodovat?

František Růžička

Vyslovuje-li paní redaktorka (B.P.) ve své poznámce "Jenom hlas odborníků?" (JP č.123) názor, že o tak vysoce odborné otázce, jako je směr dalšího rozvoje naší energetiky, nelze rozhodovat formou referenda - jsem na pochybách, komu vlastně a o čem, dovolíme rozhodovat. V závěru totiž vyslovuje specifikovanou nedůvěru i odborníkům.

Zdáleka nejde jen o otázku energetiky, ale i o další ožehavé problémy ("prkotiny" se zpravidla řeší u nás tím způsobem, že je vyřeší sám čas). Při pozorném sledování diskuse vychází, že novinář řekne - odborníci NE, odborník řekne - lid NE, a tak lid musí zákonitě doplnit - novinář NE! A máme kolečko pěkně uzavřené.

Vzpomínám si na období, kdy krátce po 17. listopadu (to mnozí novináři ještě nesměli chodit na náměstí) zněl hlas lidu jednotně: rozhodnou odborníci.

Je sice pravdou, že odborníci s nejlepšími dosažitelnými znalostmi ve své době vymysleli to, z čeho máme dnes ozónovou díru a jiná vážná nebezpečí. Ale je také pravda, že jsme měli (a znovu máme na vysokých postech) vysoce fundované odborníky přes marx-leninské učení, ve kterém je právě většina dnešních novinářů oddaně podporovala. A dnes, jakoby převzali veškerou jejich moudrost, kterou si dřív bez reptání nechávali předem schvalovat.

Se zájmem jsem si přečetl řádky Dr. A. Kupky ve kterých uvádí, že v Jihočeské pravdě se píše polopravda. Spojil jsem si tuto myšlenku při čtení úvodníku (dnešní rubrika "Na okraj") DJP č. 4, kde p. redaktorka podle své vrozenosti opět napadá JETE a přesvědčuje, že jistě je jedno: "byl a je porušován zákon". O několik dní později (DJP č. 16) se dozvídáme, že článek neodpovídá objektivní skutečnosti a ing. Marie Fechtnerová z hospodářství JETE vydává odborné zdůvodnění.

A tak se zeptejme. Kdo má pravdu? Novinář v honbě za atraktivním článkem, nebo odborník. A co jiného mne může napadnout, než další otázka, zda paní redaktorka vůbec četla své vlastní řádky na titulní straně svého dalšího úvodníku — "Všude číhá nepřítel". Jinak by nemohla zapomenout na jednu podstatnou věc. Toho NE-PŘÍTELE nám tu někdo zapomněl. Myslím si, že především odborníci neomylného učení marx-leninismu. Jím přece patřila ona zmíněná — jediná správná a samospasitelná linie. Snad by ji dnes novináři nechtěli přebírat (pokud ji již nepřevzali).

Čtenář bude možná trochu popletený a tak se může raději zeptat: "Což takhle dát si špenát?" Ale připravte se, novinář určitě odpoví: "radioaktivní?..."

Ekonomie očima pedagoga

2. ledna 1992, Albuquerque, N.M., Dr. A.K.S. - Jsme doslova bičováni frázemi o ekonomii s důsledností otrokáře bičujícího jeho oblíbeného otroka. Sadismus tohoto způsobu informování obyvatel je diktován účelností tohoto předmětu diskuse v kontrole obyvatel - voličů. Není náhodou, že největší debaty o ekonomii národa se rozvinou asi jeden rok před volbami amerického Presidenta. Důležitost ekonomie v životě člověka je přehnaná použitím tohoto předmětu diskuse k vystrašení obyvatel, že jsou v nebezpečí ztracení zaměstnání a tak za každou cenu nesmí dopustit aby jejich President byl opět zvolen. Potřebují nového Presidenta. Všimněte si, že najednou televizor je přepíněn rozhovory s nezaměstnanými a se zprávami o firmách které budou propouštět velká množství pracovníků. Neslyšíme o firmách které přijímají nové zaměstnance.

Tento rok to není o nic lepší. Nezaměstnaní jsou nejčastějším rozhovorem na televizoru. Bohužel, tentokrát je situace trochu jinou. Celý svět je ekonomicky v neuvěřitelně choulostivé pozici. Filosoficky znemožněný komunismus od druhé světové války se sociálně rozpadl v šedesátých letech, a nyní také ekonomicky. Komunismus kontroloval polovinu obyvatel světa a měl obrovský vliv v další čtvrtině světa. Dnes poslední entity ovlivněné komunismem jsou Čína, Kuba, Severní Korea, Kambodie, Vietnam, a Kongres Spojených států amerických.

Komunistické země jsou ekonomicky zkrachované a obracejí se ke kapitalistickým zemím či zemím smíšeného ekonomického systému o pomoc. V posledních dvou letech, americký systém trhové ekonomie se stal žádoucím modelem celého světa. Inkogruivně, američané od let vlády F.D. Roosevelta byli ekonomicky značně ovlivněni fabiánským socialismem Keynesa s následkem neuvěřitelných dluhů, snížené výroby jednotlivce, velkým množstvím státních zaměstnanců, velkým dovozem výrobků kteří oni sami jsou schopni vyrobit, a velkým množstvím obyvatel žijících na státní podporu. Tudiž, co celý svět obdivuje o Americe je její ekonomická minulost - tradice. V přítomnosti, Spojené státy americké jsou obklopeny neuvěřitelnými ekonomickými problémy značného měřítka. President Bush rozumně nechal členy Kongresu jít domů bez velkých ekonomických rozhodnutí, protože jakákoliv rozhodnutí by vedla k hlubšímu ovlivnění fabiánským socialismem. Ale ten samý President nerozumně se domáhá více prodeje amerických aut v Japonsku. Jaký bláznec - dovážet japonská auta do Ameriky a americká auta do Japonska, se schopností obou vyrobit dostatek aut pro obě země.

Ano, Spojené státy americké skutečně jsou na pokraji možnosti hospodářské krise která má potenciál otřásti celým světem do měřítka následků světové války. Je směšné od 3/4 světa očekávat finanční a technické pomoci Spojených států amerických v měřítku Marshálova plánu po druhé světové válce. Navíc, velmi málo dnes pomoci potřebných zemí mají technické znalosti obyvatel zemí Marshálova plánu aby pomoci mohli plně využít. Zázrakem západní Evropy po druhé světové válce byl především genius obyvatel plně využít příležitosti poskytnuté Spojenými státy americkými.

Američané se musí naučit porozumět, že ne všechny národy budou mít jejich hladinu životní úrovně, že ne všechny národy budou mít demokratickou vládu, že ne všechny

Pokrač. na str. 9

Jsme opravdu jako oni? Další "debakl"??...

Západ si začíná uvědomovat, že co se dnes děje v ČSFR v oblastech hospodářství, politiky a občanského práva je špatným příkladem a špatným precedentem pro ostatní země bývalé Východní Evropy. Mýtus t. zv. česko-slovenské kulturnosti, civilizovanosti a demokratičnosti se podařilo zcela a beze zbytku zdemolovat za pouhé dva roky.

New York Times se pozastavuje i nad symboličností volby samotného slova "lustrace": pětiletý očistný rituál pocházející z císařského Říma. Ovšem v Římě se "čistilo" odshora, zatímco v ČSFR odzdoła. Jaká to ostuda!

Bývalí komunističtí funkcionáři z r. 1968 až do května 1969 jsou prý z "lustrací" vyňati. Vysoké státní pozice v hospodářství, zahraničních věcech, parlamentech a vnitru tedy zůstávají v rukou jmenovaných, nikým nezvolených komunistů, kteří sami "lustrace" nejvšživěji prosazují. Namísto toho, americký úvodník zdůrazňuje, "lustrování" budou i učitelé a pracovníci v kantinách, podle prohlášení Ministerstva "školství", ne vnitřa.

Princip kolektivní viny a třídní nenávisti je dnes zkonstruován k záchraně "velkých ryb" tím, že je vyhlášena feudální horba na "ryby malé". Ve všech civilizovaných zemích je tomu právě naopak. Ryba se kazí od hlavy - což již byly v ČSFR vymýceny i ty nejzákladnější moudrosti křesťanství?

Dále se článek pozastavuje nad absurdností spoléhání na seznamy StB, které byly vytvářeny a udržovány - *právě členy StB!* Popisy ponižujících televizních scén z Národního shromáždění, kde byly "poslanci OF" zesměšněny i tak chabé pokusy soudů o alespoň rudimentální právní proces - a několik poslanců bylo odstaveno veřejnou "čistkou", jako čarodějnice - otřásly americkou veřejností.

Komentátoři New York Times již ztratili pro ČSFR a její neokomunistickou vládnoucí garnituru jakýkoliv obdiv: "*Tento precedent nevztahuje žádnou důvěru ve sliby této Vlády, že komise Ministerstva vnitřa vyslechne advažení těch, kteří byli jmenováni v Komunistických fasciklech. To, že jed obsažený v těchto seznamech by měl oficiálně krmít volání luzy po retribučních zůstávě neblahým dědictvím zdiskreditovaného systému.*"

Řešení je prosté: odvolejte všechny jmenované bývalé komunisty z vysokých pozic řízení státu, počínaje ministry; odvolejte všechny bývalé komunisty, kteří dnes ČSFR reprezentují v zahraničí; odvolejte *přednostně* všechny bývalé komunisty, kteří drželi funkce v letech 1968-69, t. j. neokomunisty; uznejte Třetí odboj a postavte před řádný soud (ne před lynčující mob mimozákonného a nikoho nepředstavujícího parlamentu) všechny ty, proti kterým jsou podány řádné žaloby; žádný bývalý komunist nesmí být jmenován to vysoké pozice řízení státu - může být pouze zvolen přímým demokratickým procesem; a nechť učitele, "jézedáky", kuchařky a uklízečky na pokoji, prosím vás. Ryba se kazí od hlavy.

A hlavně: zvolte si svého příštího prezidenta *přímou demokratickou volbou všech občanů*, ne skrze "lustrující poslance" neokomunismu a reprezentanty bývalého režimu. Jinak ČSFR nemá v moderním světě šanci.

Ozvěny ze Západu — ozvěny z měsíce? Je to opravdu jedno?

Prof. Milan Zelený

Rozsah korupce v Polsku byl nedávno shrnut v článku S. Engelberga pro New York Times (12. listopadu, 1991).

Především, ministr financí Balcerowicz je konečně vyšetřován pro svoji špinavou roli ve schématu t. zv. "odkoupení polského dluhu". Stejně tak je vyšetřována i jeho prosťoučká pravá ruka z ministerstva financí, J. Sawicki.

New York Times uvádí, že proti dnešní ministerské sebrance neokomunistů se jeví korupce bývalých komunistů jako směšně jednoduchá a přízemní. Dnes již nejde jen o vily a občasné výlety do Monte Carla: dnes jsou ve hře stovky milionů amerických dolarů, soukromé účty na Arubě, izraelská tajná služba, podvody, šizení a bankovní podfuky ve světě neznámých a nevidaných proporcí. Ulice Rakowiecka ve Varšavě, známé to "sídlo" bývalých disidentů, je dnes plná úředníků ministerstva financí, čekajících na svá soudní přelíčení.

Největší je skandál kolem dvou "boys", kteří spojili členy izraelské tajné služby a bývalé komunistické nomenklatury a společně ukradli Polsku přes 200 milionů amerických dolarů. Oba "podnikatelé" jsou již v Izraeli. Oba svorně tvrdí, že právě oni pomáhali financovat předvolební kampaň Lecha Walesy. Zajímavé, uvádí New York Times, že proti nim nebyla dosud vznesena žádná žaloba.

Poslanci parlamentu jsou také až po krk ve skandálech. Bývalý komunisto-poslanec podepsal dokument, který popisuje neexistující zónu volného obchodu v Polsku. Umožnilo to francouzským podvodníkům okrást své důvěřivé západní investory o miliony dolarů.

Polská pravicová Aliance středu si již vytvořila soukromou akciivku, která přijímá investice od státních podniků řízených bývalými komunisty. Bývalí komunisté přiznali přímý obchodní a spekulantský styk se sovětskými pučisty a KGB. Bývalí komunisté jsou dnes nejhorlivějšími zastánci Klausova trhu Divokého západu.

J. Sawicki byl vyhozen z ministerstva financí, protože se snažil nelegálně "odprodat" polské dluhy skrz jakéhosi Mr. Newmana z Shearson Lehman Hutton Inc., který žádal "absolutní důvěrnost, aby tato věc nepřilákala zbytečnou pozornost." Polský bankéř G. Zemek založil FOZZ, t. j. instituci, která měla odprodej dluhů zajistit. Místo toho se však nakupovaly cizí podniky, poskytovaly další půjčky a financovaly politické kampaně. Pan Zemek se ulil 1,25 milionů

Pokrač. na str. 9

dolarů do svého účtu na Arubě. Vládní vyšetřovatel tohoto případu nedávno "záhadně a tajuplně" zemřel.

Prosáček Sawicki z ministerstva financí však i dnes tvrdí, že se v Polsku ve vládě domnívali, že takové podvody a triky jsou "nedílnou součástí světa financí."

Polsku dnes chybí finanční standardy, moderní účetnictví, obchodní zákony, principy profesionálního chování. Chybí telekomunikace, počítače a vyspělý bankovní systém. Dokonce ani dnes nemají vyšetřovací agenturu, která by sledovala činnost ministerstva financí, operace bank a trhu akcií, jak upozorňuje New York Times.

Poučný je případ t. zv. Art-B Company 28 letého muzikanta Bagsika a 31 letého lékaře Gasiorowského. Tito hoši se stali během měsíců snad nejbohatšími lidmi v Polsku. V jejich podniku jsou bývalí aparátčiči Komunistické strany a izraelský podnikatel Artur Birman. Bagsik a Gasiorowski měli soukromá letadla, konvoj západních limuzín a kanceláře dekorované nábytkem v černé kůži, píše New York Times. Hrál s nimi i Prezident polské banky, Grzegorz Wojtowicz, dnes již ovšem za mřížemi. New York Times obzvláště zdůrazňuje napojení na Izrael a izraelskou tajnou službu. Dnes má Art-B na polském účtu 80 milionů a dluhů přes 350 milionů dolarů. Tyto peníze jsou pro Polsko nenávratně ztraceny. Oba ostří hoši dnes žijí v Izraeli.

Jiný článek v New York Times (z 19. listopadu, 1991), pod titulkem "Velká akciová hra Čechoslaváků" od J. Tagliabue, popisuje překvapivou a zmatenou hazardní akciovou hru kupónové privatizace.

Citován je americký právník Daniel J. Arbess z newyorské firmy White & Case: "Ve svém úsilí vytvořit volný trh, Čechoslavači podle našeho názoru přehlédli důležitý element," říká Arbess, "Určitý stupeň regulační infrastruktury a existence pravidel pro zveřejnění podnikových informací jsou nezbytně nutné, aby se lidé mohli rozhodovat racionálně. Takhle sice vytvoří volný trh s papíry, ale pouze ti s vnitřními informacemi o podnicích, jako podnikoví manažeři, budou mít výhodu."

Několik podniků již je ve vyšetřování pro nepravdivá hlášení o majetku a příjmech. I přesto se ministr Klaus vzpouzí zákonům o "špinavých penězích."

Jan Urban z Lidových novin, plně v ideologickém vleku V. Klause, potvrzuje: "Připomíná mi to léta, kdy jsem pracoval na koňských dostizích (?). Nerozumíš sice jak to vše funguje, ale přesto si na koníčky vsadíš." Taková je zhruba úroveň ekonomického a společenského myšlení v dnešním ČSFR.

Článek dále zdůrazňuje, že Západní experti a konzultanti jsou si dobře vědomi rizika kupónové privatizace, tak jako českoslovenští ekonomové. Arbess tvrdí, že "potenciál pro děláni chyb je v čs. přístupu příliš vysoký. Celé schema vyžaduje urychlené vzdělání občanů. Problém je, že mnozí budou 'vzdělání' tvrdou osobní zkušeností".

Jediný, kdo nic z toho nechápe je Václav Klaus. New York Times jej cituje doslova: "My musíme být netrpěliví, mu nemáme žádné jiné volbu."

John Tagliabue se pozastavuje nad tím, že pouze jedna třetina podnikových akcií přijde do kupónů: zbytek si ponechává stát pro sebe, management a zahraniční investory.

Nějaký Luboš Řežábek ujišťuje Američana velmi chabě: "My nenabízíme k privatizaci podniky, které jsou kandidáty na bankrot." I lež se stává součástí oficiální politiky ČSFR.

New York Times varuje, že pouze místní manažeři a zahraniční investoři, kteří mají intimní vztahy k bývalým komunistům mohou získat plné a pravdivé informace. Občané ČSFR ne. Propagandistická kampaň ve Svobodném slově a v televizi je zesměšněna pro její západně-investorský žargon, kterému nikdo nemůže rozumět: "Does every shareholder have a no-loss guarantee?"

Pan Řežábek to řekne nejlépe: "Na jedné straně je to jistě loterie. Ale na druhé straně, co do toho vkládáte je tak málo, že tím vlastně mnoho neztratíte." Hle, ekonomické myšlení a la ČSFR.

Dr. Jerzy Thieme, šéf privatizačního programu v Polsku (a bývalý vice-president americké Citibank), oznámil v New Yorku (dne 10. října 1991), že Polsko odkládá t. zv. masovou privatizaci pomocí občanských kupónů až na rok 1993.

Problémů je celá řada: Polští občané nemají potřebný kapitál a úspory, zahraniční zájem o investice je minimální, většina státních podniků je před bankrotem, rozdávat či rozdělovat bankrotářské či platebně neschopné podniky je nemorální, a nedostatek informací a expertů hrozí diletantismem.

Výsledkem je, Dr. Thieme řekl (New York Times, 10. října 1991), že pouze 6% státních podniků bude nabídnuto k privatizaci.

Profesor Stanislaw Wellisz z Columbia University prohlásil, že Polsko již zamítlo radikální šokovou a masovou privatizaci a přechází na privatizaci omezenou a postupnou, podle doporučení amerických ekonomů. Všechny předpoklady pro úspěšnou privatizaci chybí: registrační systémy, bankovní technologie, podpora obyvatelstva, podpora podnikatelů, účetní systémy, zahraniční expertíza, peníze, atd.

Dr. Thieme si také postěžoval, že si nemůže americké experty zaplatit a musí spoléhat pouze na druhořadé "dobrovolníky" z Německa, Anglie a Francie, placené svými vládami.

Výhoda amerického (či Západního) myšlení je, že když něco nepracuje, tak se to pragmaticky opustí a úsilí se soustředí na řešení jiná. Proto ten náhlý obrat v zahraničním tisku ve vztahu k ČSFR. Nevýhoda československého myšlení je, že se na chybách dogmaticky trvá a pravda se tvrdohlavě přebarvuje na nepravdu až do trpkého a tragického konce.

Názorům druhých je třeba pozorně naslouchat ne když nám tleskají a drží palce, ale hlavně když nás kritizují a vyjadřují nepochopení našich kroků. Jen tehdy se totiž lze něco naučit.

Ekonomie očima pedagoga...

národy budou mít jejich hladinu vzdělání, a že ne všechny národy budou vyvážet výrobky k udržení vysoké životní úrovně.

Národní cítění s rozpadem komunismu roste do neuvěřitelného měřítko. Američané sami touží o sblížení se světem a tak podporují rozkvět mezinárodnosti - ale za jejich podmínek. Mezinárodnost je předložena za ekonomickou potřebu, nutnost k zachování lidstva. V touze po mezinárodnosti, s odůvodněním nebezpečí ubohé kontroly atomových zbraní, Američané jsou ochotni udržet celkovost ruského impéria, bez ohledu na potřebu lidu oněch 12. států. Podobně, na Balkáně Chorvati jsou doslova obětováni pro záchranu Jugoslávie. Politické postavení Chorvatů za druhé světové války jim asi také nepomáhá. Toto jsou okamžité následky myšlení "Nového světového řádu (spíše pořádku)".

Ekonomicky, vývoz zboží ztrácí na významu když tolik národů poznají znalost výroby většiny výrobků. Vývoz zboží pouze zdraží výrobky. Tož, ve světě zítřka zahraniční obchod ztratí na významu, ve prospěch výrobků s dlouhým služebním věkem, vyrobených pro lokální spotřebu. Toto značně sníží ekonomickou kontrolu obyvatel a současně zvýší duchovní a intelektuální kontrolu obyvatel, na což američané ve velké většině nejsou připraveni.

Potřeba těchto obrovských ekonomických změn musí být realizovaná v nejbližších dvou-třech letech k zabránění úplného rozpadu financování světového trhu. Jsme svědky rozpadu mnoha finančních podniků ve Spojených státech amerických a také v jiných zemích bez porozumění, že v mnoha případech tyto rozpady jsou zaviněni zastaralým systémem tržového obchodu místo krádeží. Filosoficky, náš tržový obchod je výrazem uskutečnění myšlení Jana Lockeho (1632-1704) pravděpodobně nejdůležitějším myslitelem sedmáctého století. Bohužel, anglicky mluvící svět dnes již nemá monopole na výrobu většiny průmyslových výrobků.

Tudíž, naše přítomná ekonomická krize není recesí či depresí ale spíše uplatněním filosofického zaostalého myšlení tržové ekonomie. Bez radikálních změn našeho obchodního myšlení jsme na pokraji neuvěřitelné ekonomické krize. Považovati socialismus v ekonomii za řešení této ekonomické krize je nezodpovědným

počináním. Řešení bude vyžadovat počátek našeho nového životního způsobu, vyrábění s důrazem na kvalitu místo kvantity, nulovou kontrolu růstu obyvatel, radikální omezení dovozu a vývozu výrobků, zabezpečení ochrany životního prostředí, ubezpečení výrazu národního cítění, státní nulový rozpočet (což znamená, že stát neutratí co nevydělá), naprostou nedotknutelnost majetku jednotlivce bez ohledu na jeho/její národnost či státní příslušnost, podpora tvoření států socio-etnicky stejných obyvatel, bez ohledu na počet obyvatel a velikost území, a jiné dosud nepostřehnuté hranice lidského úsilí, odpovídající dnešní lidské duchovní a technické vyspělosti. V přicházejících politických volbách ve Spojených státech amerických je důležité posoudit zda kandidáti jsou schopni státí se nástroji takových radikálních změn. Děkuji za Vaši pozornost.

Co je socialismus?

**Nejdelší a nejsvícelnější cesta
od kapitalismu ke kapitalismu.
Mad'arský vtíp**

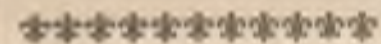
VŘELE DOPORUČUJI vyčistit koberce a čalouněný nábytek od výše uvedeného Chris. Několikrát mi čistil koberce a též restaurant Plaza, jehož jsem býval majitelem.

— Zdeněk Kresl

Čistím koberce

a čalouněný nábytek. Volejte kdykoliv, Chris - (708) 863-4113.

LJK TRANSLATION SERVICE

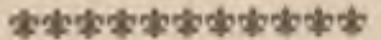
z češtiny do angličtiny
a naopak

I. J. Kovar

P.O. Box 313

Riverside, IL 60546

or call (708) 442-7115

HELP WANTED

Day care person for infant. Full-time, daytime only. Must speak some English. References required. Westchester. Call after 6 p.m. or leave message 708-865-1898

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Fred Pancner**
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **Čermák Rd. & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

MIKI SPIGL

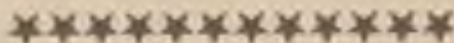
Cermak Road Realty
6226 záp. Cermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

WESTCHESTER

Překrásný, dvourodinný (plus pro rodiče), na zakázku stavěný dům, 7 — 7 plus, 3 ložnice, balkon a obrovské kuchyně.

STICKNEY

Dům pro osm rodin: 4 byty dvouložnicové a 4 jednoložnicové. S 20ti procentní zálohou, dům se splácí sám. Volejte o informace.

WANTED...

to contact people who have done genealogical research on Czechs who came to the U.S. from the Čáslav area of Bohemia. Please write J. F. Calek, POB 5086, Albuquerque, NM 87185.

HLEDÁ SE

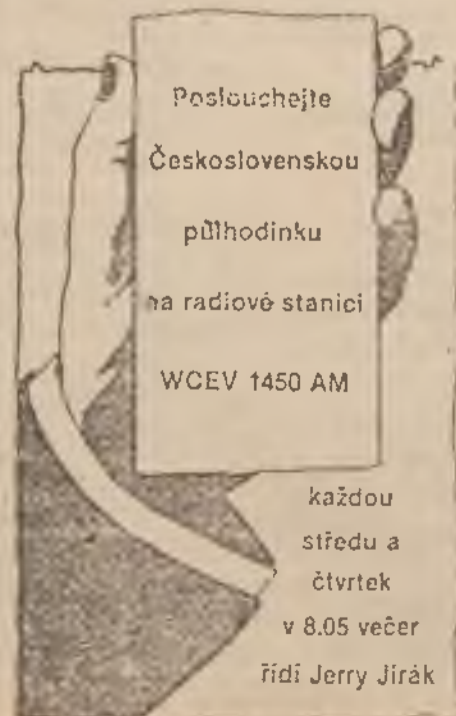
Hledám dobrého a laskavého člověka nebo lidi k opatření peněz na zachránění svého domova. Můžete-li pomoci jakýmkoliv způsobem, pošlete prosím odpověď co nejdříve na adresu: Donica, 2237 So. Wolf Rd., P.O. Box 354, Hillside, IL 60162.

RŮZNÉ

STE OBĚZNY (tlustý)? Cítíte sa stále unavený? Naturálne produkty patentované v USA vyriešia vaše problémy vo veľmi krátkom čase, garancia (mesiac); v prípade neúspechu vrátíme peniaze. Tel. (312) 342-2672 po 8:00 P.M.

RŮZNÉ

Americká spoločnosť hľadá spolupracovníkov — lekárov — dealerov — kaderníkov — pedikúrov — a iných. Tel. (312) 342-2672 po 8:00 P.M.

Blýskání věstí lepší budoucnost v naší vlasti

František Růžička

Universita je tu

Tímto heslem byly v uplynulých týdnech polepeny celé Budějovice. V úterý, 19. listopadu 1991 večer se rozzářil ochoz Černé věže a zazněly slavnostní fanfáry. Před budovou radnice již probíhalo veselí vysokoškolské mládeže a všichni přihlízející byli formou studentské recese pozváni na nadcházející slavnosti ustavení Jihočeské univerzity.

Oficiální program byl zahájen pontifikální mší v katedrále sv. Mikuláše, odkud se průvod odebral do Domu kultury na slavnostní zasedání rozšířené akademické obce. Večerní program pokračoval v Jihočeském divadle, koncertem Jihočeské filharmonie a tanečním večerem pro studenty. Další den pak pokračovaly odborné semináře, setkání s bývalými pedagogy a další zábava. V pátek se odehrála sportovní utkání, byl uspořádán tematický zájezd do chráněné oblasti Třeboňska a setkání zástupců Č. Budějovic, Pasova a Lince na Třístoličnicku. Slavnostní Te Deum při nedělní večerní bohoslužbě a poděkování ukončilo tyto slavnosti.

Doc. PhDr. Jiří Divíšek, CSc., který je pověřen řízením JČU, považoval rámeček oslav spíše za pracovní a propagační. Premiér Petr Pithart již v říjnu řekl: "Chceme, aby tento region vytvořil své vlastní duchovní těžiště..."

Dnem 28. září 1991 se tedy České Budějovice staly univerzitním městem. Svým zaměřením JČU zdůrazňuje zaměření na životní prostředí. V současné době má pět fakult, které navštěvuje přes 2,7 tis. studentů. Některé obory nelze u nás studovat nikde jinde.

Pedagogická fakulta

Je největší fakultou JČU a navazuje na tradice, které sahají až do roku 1948. Děkan doc. PhDr. Jiří Divíšek, CSc., očekává, že bude vytvářet nový projekt přípravy moderního učitele. Je nutné změnit systém, kdy si student odseděl své hodiny v lavici a dostal za to diplom. Třída se musí stát pracovním prostředím, student si musí sám určit co je pro něj nezbytné.

Nový projekt se zaměřuje na přípravu učitelů pro příhraniční oblast a pro venkovskou školu. Novinkou je pětileté studium kulturních dějin.

Jako v jediném místě v Československu lze zde studovat učitelství hudby pro základní umělecké školy. Další tříleté studium se věnuje výpočetní technice.

Zdravotně sociální fakulta

Vedením fakulty je pověřena doc. PhDr. Jana Šemberová a říká: "Jsme svým zaměřením v Československu ojedinělí. Fakulta vznikla z podnětu lékařské obce, spolupracuje s Ústavem léčby pro poruchy hybnosti v Třeboni, s nemocnicí a poliklinikou, Arpidou..." Ve tříletém bakalářském studiu se lze věnovat péči o postižené děti a mládež, péči o starší generaci. Absolventi se mohou uplatnit i v oblasti sociální jako kurátoři, mohou být zdravotnickými pracovníky při šestiletém magisterském studiu. Je zaměřeno na léčbu potíží hybné soustavy při poruchách páteře. Zajímavým oborem je arteterapie a muzikoterapie. Jeho absolventi budou kvalifikováni i k práci v oblasti duševně hygienické, v problematice mezilidských vztahů, v problematice osobních dispozic a podobně.

Pokračování na straně 12

1891 - 1991

100

YEARS OF
SERVICE

Denní Hlasatel

Ve Švýcarsku, v listopadu 1991.

POSTFACH 4111, 8022 ZÜRICH

Z Á K O N O M I M O S O U D N Í C H R E H A B I L I T A C Í C H

a

Z Á K O N

o českém a slovenském exilu v letech
1948 až 1989

EXULANTI NA CELÉM SVĚTĚ. P...O...Z...O...R...I

Jako náhradu za komunisty nám ukradený a jimi a jejich přáteli protiprávně drženy náš majetek
se máme stát podílníky na pravděpodobně ukradeném majetku, nebo akcionáři podniků, které mohou zítra ohlásit konkurs!

V nenávisti vůči exilu a vynalézání jeho poškozování je pan místopředseda federální vlády pan Dr. Pavel Rychetský opravdu
nepřekonatelný champion v celé ČSFR.

Pokud jde o exulantům proti veškerému právu ukradený a komunisty a jejich přáteli "za babku" koupený a protiprávně drženy majetek exulantů prodělal pan místopředseda federální vlády ČSFR Dr. Rychetský různé metamorfózy.

Nejdříve : Pro záchranu exulantům ukradeného majetku v rukou komunistů hlásal, že se
ne bude vracet nic, nikdy a nikomu.
Tvrdil, že by to prý stálo stovky, potom již jen desítky miliard korun, které by prý občané museli za exulanty zaplatit. Snad jako náhradu komunistům a jejich přátelům za to, že laskavě zdarma užívali majetek ukradený exulantům.

To byl ovšem vědomý a úmyslný nesmysl, určený pro štvání občanů proti exulantům.

Českoslovenští občané, vychovávaní a indoktrinováni komunistickou ideologií,
nemohli po čtyřicetivou letech komunistického teroru a bezpráví vědět, že kupci kradeného majetku je tento majetek v každém právním a demokratickém státě bez náhrady odebrán a vrácen jeho vlastníkovi.

A tedy návrat tohoto majetku jeho vlastníkům - pokud jde o skutečně právní stát - by neměl občan stát nic.

Dnešním bezprávním držitelům tohoto majetku by se také žádná křivda nestala, protože dlouholetým bezplatným užíváním si nepatrné částky, za které tento majetek "koupili", již dávno odbydli, nebo odužívali. Kromě toho každý, kdo tento majetek "kupoval", věděl, že jde o konfiskát a tedy majetek kradený a musel proto počítat s rizikem jeho vrácení. A tomuto riziku také - jako vždy při koupi kradeného majetku - odpovídala jeho kupní cena.

Potom - po rozhodném odporu téměř celé veřejnosti změnil pan místopředseda federální vlády Dr. Rychetský své stanovisko a ve vládním návrhu zákona o mimosoudních rehabilitacích přiznal restituci konfiskovaných nemovitostí in natura - avšak jen těm postiženým, kteří jsou občany ČSFR a bydlí v ní.

V tom smyslu byl také zákon č. 87/1991 Sb. o mimosoudních rehabilitacích dne 21. února 1991 federálním shromážděním ČSFR také schválen.

Ještě později - po celosvětovém a jistě v takovém rozsahu neočekávaném vzbouření všech exulantů, kteří se přirozeně nechtěli s takovou "spravedlností" a s takovou, panem prezidentem Havlem mnohokrát hlášanou "nápravou spáchaných křivd" spokojit,

byl federálnímu shromáždění ČSFR předložen návrh novelisace zákona č. 87/1991 Sb. o mimosoudních rehabilitacích.

Přesto, že v tomto návrhu novelisace se neuvažovalo o vrácení konfiskovaných nemovitostí jejich vlastníkům, snad jen o nějaké náhradě za tento majetek,

byl návrh na novelisaci zákona č. 87/1991 Sb. o mimosoudních rehabilitacích federálním shromážděním ČSFR dne 26. září 1991 zamítnut s tím, že exulanti a v új, jim ukradený majetek nejen že nedostanou zpět, ale ani žádnou náhradu za něj - kterou ostatně nikdy nežádali, chtějí jen svůj majetek a nic jiného.

A konečně - prozatím snad naposled - po zjištění opravdu totálního a spontánního odporu celého postiženého exilu proti faktickému potvrzení komunistického teroru a krádeží federálním shromážděním ČSFR - který se zdvihl na celém světě, dospěl pan místopředseda federální vlády, pan Dr. Rychetský k novému "přesvědčení", že postižení exulanti musí dostat - nikoli jejich majetek, ale jakousi náhradu za něj, která má podle federálnímu shromáždění předloženého návrhu zákona Pokračování na str. 12

Profesor Milan Zelený
pro RP z New Yorku:

Kuponový hazard Čechoslováků

Pod titulkem Velká akciová hra Čechoslováků popisuje v New York Times z 19. listopadu J. Tagliabue překvapivou a zmatekou hazardní akciovou hru kupónové privatizace.

Citován je americký právník Daniel J. Arbess z newyorské firmy White and Case. "Ve svém úsilí vytvořit volný trh Čechoslováci podle našeho názoru přehlédli důležitý element", říká Arbess. "Určitý stupeň regulační infrastruktury a existence pravidel pro zveřejnění podnikových informací jsou nezbytně nutné, aby se lidé mohli rozhodovat racionálně. Takhle sice vytvoří volný trh s papíry, ale pouze ti s vnitřními informacemi o podnicích, jako podnikoví manažéři, budou mít výhodu".

Několik podniků — píše dále list — je už ve vyšetřování pro nepravdivé informace o majetku a příjmech. I přesto se ministr Klaus vzpouzí zákonům o "špinavých penězích".

J. Urban z Lidových novin, plně v ideologickém vleku V. Klause, potvrzuje: "Připomíná mi to léto, kdy jsem pracoval s koňskými závody. Nerozumíš sice, jak to vše funguje, a přesto si na koníčky vsadiš". Taková je zhruba úroveň ekonomického a společenského myšlení v dnešní ČSFR.

Článek zdůrazňuje, že západní experti a konzultanti jsou si dobře vědomi rizika kupónové privatizace, stejně jako čs. ekonomové. Arbess tvrdí, že "potenciál pro chyby je v čs. přístupu příliš vysoký. Celé schéma vyžaduje urychlené vzdělání občanů. Problém je, že mnozí budou vzdělání tvrdou zkušeností".

Jediný, kdo to vše nechápe, je stále Václav Klaus. New York Times jej citují doslova:

"My musíme být netrpěliví, my nemáme žádné jiné volby." Kdo jsme ti "my" a proč nemáme jiné

Kuponový hazard Čechoslováků ...

volby, když jako jediní na světě s bizarní metodou kuponů experimentujeme, to vysvětleno není.

John Tagliabue se pozastavuje nad tím, že pouze jedna třetina podnikových akcí přijde do kuponů: zbytek si ponechává stát pro sebe, management a zahraniční investory. Státní účast na akciových podnicích je v tomto měřítku známa pouze z Itálie let dvacátých a Německa let třicátých.

Nějaký Luboš Řežábek ujišťuje: "My nenabízíme k privatizaci podniky, které jsou kandidáty na bankrot." Opět, kdo jsme ti "my" a jak je tato lež vůbec možná, když v ČSFR neexistují žádné zákony, které by podniky donutily, aby zveřejnily pravdivé informace o své činnosti a výsledcích? Požadavek pravdivosti informací je na Západě zakotven v zákonech.

New York Times varují, že pouze místní manažeři a zahraniční investoři, kteří mají intimní vztahy k bývalým komunistům, mohou získat plné a pravdivé informace Občané ČSFR jistě ne.

Pan Řežábek to říká nejlépe: "Na jedné straně je to jistě loterie. Ale na druhé straně, vkládáte do toho tak málo, že vlastně mnoho neztratíte."

Takhle se tedy představuje úroveň ekonomického myšlení v ČSFR světu po 45 letech komunismu a na prahu významného roku Evropy, roku 1992.

Rudé právo, 21. 11. 1991

Gorbačov přemýšlí o své roli v rozpadávajícím Sovětském svazu

Prezident Gorbačov má už velice slabou moc v Kremlu, a nyní říká, že odstoupí, jestliže Sovětský svaz se rozpadne. "Jen pod jednou podmínkou bych odstoupil — jakmile zmizí touha po zachování Sovětského svazu," řekl ve čtvrtek.

Tak bez Gorbačovova vedení, zákonodárné shromáždění se odložilo. Skoro posedlý jeho odpovědností za události a jeho potřebu veřejného vyúčtování za sebe samého, Gorbačov seděl s nějakými sovětskými novináři a řekl jim, co měl na mysli.

"Kdyby byli jiní na mém místě, vzdali by se už dávno," komentoval

vala Gorbačova nezávislá zpravodajská služba Interfax "Ale podařilo se mi prosadit hlavní myšlenky perestrojky, ovšem ne bez nějakých omylů."

Gorbačov řekl, "že nepokládá za nutnost, aby držel pozici sovětského prezidenta z nějakých principních důvodů," hlásila sovětská služba TASS.

"Chci se sám dobře rozhodnout. Ale nemohu se zbavit tušení, že stát se rozpadává," kvotoval TASS Gorbačova. Sovětský vůdce řekl, že se obává, že vznikem Společenství národů "bude tato země rozkrájena na kousky jako koláč." Sovětský vůdce taktéž řekl, že stále podporuje svůj návrh na Svaz suveránních států, ale uznal, že Společenství národů má "pozitivní aspekty."

spočívat v tom, že postiženému exulantu vzniká jako náhrada za jeho majetek nárok na bezplatné poskytnutí investičních kuponů včetně registrace, a to až do výše ceny této věci nebo do výše finanční náhrady.

Tímto, opravdu dobře promyšleným trikem se mají stát všichni postižení exulanti

1. - podílníky na majetku, o kterém se neví, zda je také po roce 1948 komunistickou právní zvlášť ukradený a o kterém se neví, zda jej jeho vlastník nebude všemi právními prostředky, i mezinárodními, požadovat zpět.

Tím mají být všichni ukradením jejich majetku postižení postaveni na roveň komunistů a jejich přátel, kteří drží protiprávně konfiskovaný majetek, nebo

2. - podílníky na majetku, který snad skutečně patří státu, o kterém se však neví a nedá se zjistit, zda za měsíc neohlásí konkurs.

Tento trik je také pokusem o rozbití jednotného a jednoznačného postoje exulantů v této věci. Předpokládá se totiž, že aspoň někteří tyto "investiční kupony" jako náhradu za svůj majetek přijmou podle pravidla "lepší něco, než nic".

A tím by ti, kteří by se v preklusivní lhůtě 6 měsíců po vyhlášení tohoto zákona o náhradu těmito kupony nepřihlásili,

definitivně svůj majetek ztratili - a věc by byla pro komunisty a jejich přátele, protiprávně držící majetek exulantů, definitivně vyřízena.

POSTIŽENÍ EXULANTI,

nepřijímejte toto řešení, protože

- a/ stali byste se bud spoludržiteli kradeného majetku a tím postaveni na úroveň komunistů a jejich přátel, kteří protiprávně drží Vám ukradený majetek, nebo

- b/ stali byste se podílníky na případně dubiosním majetku, jehož dubiositu, nebo bonitu nemáte vůbec možnost zjistit.

Tím byste svůj majetek ztratili znovu a tentokrát definitivně, protože s Vaším souhlasem.

Blýskání věstí lepší budoucnost v naší vlasti...

Teologická fakulta

Navazuje na teologickou tradici dřívějšího českobudějovického biskupského semináře. Jeho činnost byla násilně přerušena v roce 1950. Již v roce 1990 byla činnost obnovena se zaměřením na dálkové studium pro laiky a kandidáty jáhenství. V rozsahu tříletého bakalářského studia je obor pastoračně praktický a pedagogicko-katechetický. Je plánováno i magisterské studium, v současné době však není dostatek kněží pro pedagogickou práci. Fakulta má významné partnery v Linci, Pasově a Regensburgu. Děkanem je ThDr. Karel Flossmann.

Zemědělská fakulta

Její činnost začala již v roce 1960, kdy patřila do působnosti VŠZ Praha. Měla omezenou působnost a zahrnovala pouze technické a zootechnické obory. Prof. Petr Vopěnka řekl: "Studium je naprosto unikátní, bude všestranně vychovávat hospodáře pro obnovu našeho venkova..."

Od loňského roku je připravován nový systém studia, po čtyřech společných semestrech se studium dělí na specializaci fyto-technickou, zootechnickou, všeobecné zemědělství a zemědělsko-podnikatelskou. Děkanem je prof. ing. Josef Zvára, CSc.

Biologická fakulta

Přijímá teprve své první posluchače, je zaměřena na biologickou nauku ve vztahu k ekologii. Počítá s možnostmi biologického centra Akademie věd v Budějovicích a Třeboni. Zatím je otevřen jediný obor, který je československým unikátem. Jde o ekologické monitorování. Absolventi budou schopni různých monitorovacích procesů. Tím je možné zabránit velkým škodám, které by při výrobním procesu mohly vzniknout. Řízením je pověřen RNDr. Pavel Blažka, CSc. Pedagogický sbor má zkušenosti z působení v zahraničí. Počítá se s vytvořením hlavního střediska aplikovaného i teoretického ekologického výzkumu.

Použito zpráv z tisku